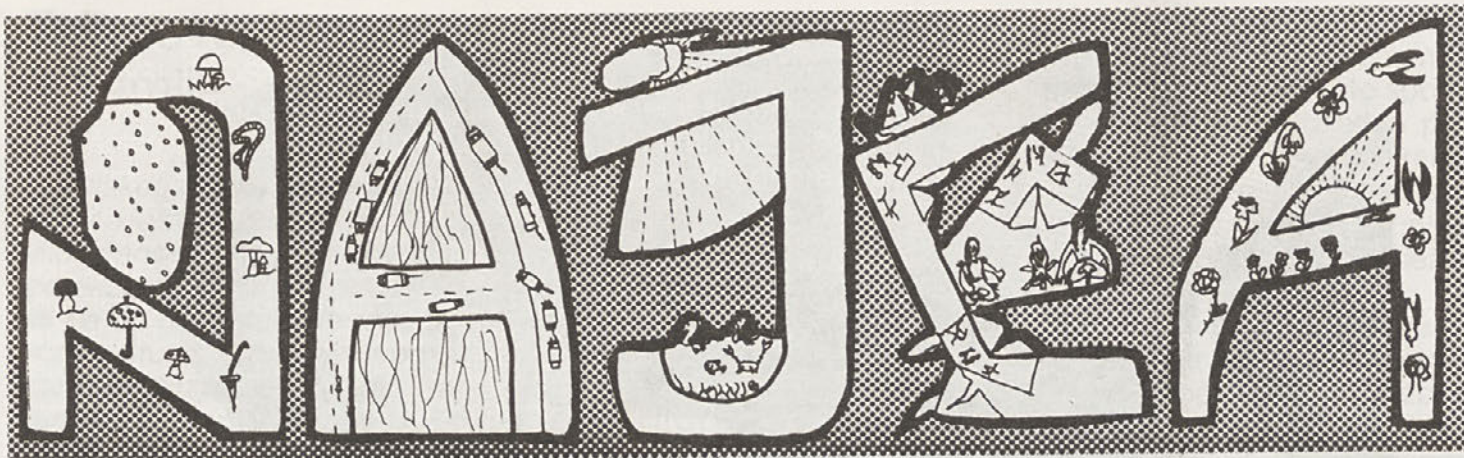

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK VI, maj 1994, št. 2

Pozdravljeni!

Leto 1994 smo začeli vsi veseli in polni energije; tako smo se našemili za pusta in nič mislili na to, kar nas čaka v prihodnjih mesecih. Prišel je tudi marec, 8. in 25. marec. Upam, da ste čestitali, če že ne komu drugemu, vsaj svojim materam. Medtem pa se je začela nabirati snov in tudi ocen je bilo čedalje več. Brezbrižne zabave je bilo konec. Začela se je tudi akcija za dograditev šole. Organizirali smo dobrodelne koncerte, zbirali prostovoljne prispevke in končno tudi star papir. Tudi naši športniki, matematiki, fiziki, itd. niso počivali, saj so poželi lepe uspehe in predstavili našo šolo v dobri luči. Imeli pa smo tudi drugačno akcijo ali bolje rečeno čajanko. Učenci 7.b so povabili svoje vrstnike begunce na zabavo. Navezali so prijateljske stike in bolje spoznali svoje vrstnike iz Bosne. Prišle pa so tudi majske počitnice. Najbrž mislite tudi vi, da je bil že skrajni čas za počitnice. Vendar šole še ni konec; 6. razrede čaka še šola v naravi, 8. razrede pa vpis v srednje šole. Mislim, da moramo našim osmarčkom zaželei dober študij in srečno pot. Za vse ostale pa velja nasvidenje do prihodnjega leta!

Glavni urednik:
Matevž Harlander, 7.c

MLADI SLIKARJI PRI NAS

V soboto, 23. aprila 1994, je bilo na naši šoli srečanje mladih slikarjev Dolenjske in Bele krajine. Pokroviteljica srečanja je bila Dolenjska banka d.d. Novo mesto. Poleg nje je odigrala vlogo pokroviteljice tudi šolska hranilnica OŠ Grm, naša šola pa tudi vlogo gostiteljice. Učenci nižjih razredov grmske šole so pripravili kulturni program.

Naši ustvarjalci Katja Markovič – 6.b, Andrej Karlič – 7.b, Petra Lipar – 8.a in Barbara Kralj – 8.c so zelo uspešno naslikali motive grmskega gradu. Podjetje Piramida iz Zagorja in Dolenjska banka Novo mesto sta vse udeležence nagradila.

Oglejte si razstavo na naši šoli!

Mentorica šolske hranilnice

V torek, 26.4., so pred našo šolo pripeljali balon "GOSPODIČNO", ki ga pilotirata gospoda Milan Rotar in Gorazd Kosmina. V zanimivi učni uri smo izvedeli, da se balon s prostornino 2200 m³ in napolnjen s toplim zrakom lahko dvigne do višine 10.000 m in 4-članska posadka ostane v zraku do 2 uri. Bo demonstraciji postavitve se je balon vzdignil do višine 200 m in jadral do bližnje Likave. Častni član posadke je bil tudi naš učitelj, gospod Turk.

Moji upi so bili zaman. Gospod Turk se je pravočasno vrnil na učno fiziko!

ZLATO CANKARJEVO PRIZNANJE

Letošnji tekmovalci iz znanja slovenskega jezika so se na tekmovanjih zelo izkazali. Vseh pet, kolikor se jih je po pravilniku lahko udeležilo regijskega tekmovanja, je osvojilo srebrno Cankarjevo priznanje, ker so pravilno rešili več kot 75 odstotkov nalog in napisali dober spis. Ti tekmovalci so: **Petra Lipar – 8.a, Andrej Tomelj – 8.d, Maja Mijoč – 8.a, Maja Prijatelj – 8.d in Petra Starič – 8.c.**

Na regijskem tekmovanju je med 105-imi tekmovalkami in tekmovalci – **zmagala Petra Lipar** in se tako udeležila vseslovenskega tekmovanja za zlato CP. Tudi tu je bila uspešna, osvojila je več kot 80 odstotkov točk in tako dobila še **zlato Cankarjevo priznanje.**

Tekmovanje iz kemije

Šolskega tekmovanja iz kemije se je udeležilo ogromno število učencev, zato je tekmovanje potekalo v dveh učilnicah. Osvojili pa so ga iz sedmih razredov Katja Šturm, Tomaž Ferbežar, Gregor Gazvoda, Matevž Harlander, iz osmih pa Andrej Tomelj, Dejan Šmalc, Nina Simčič in Petra Starič. Čestitamo!

Tekmovanje iz matematike

Bronasto Vegovo priznanje za sedmi in osmi razred je potekalo 6. aprila 1994. Na srebrno Vegovo priznanje se je uvrstilo iz sedmih razredov pet učencev, iz osmih pa sedem. Srebrno Vegovo priznanje pa so osvojili iz sedmih razredov Katja Šturm, Majda Štangelj, Matevž Harlander, iz osmih razredov pa sta ga osvojila samo Rade Raškovič in Dejan Šmalc. Na zlato Vegovo priznanje pa so se uvrstili Katja Šturm, Majda Štangelj, Rade Raškovič in Dejan Šmalc.

Čestitamo!

TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Na bronastem Stefanovem tekmovanju nas je iz sedmih in osmih razredov skupaj sodelovalo 22, priznanja pa so osvojili:

- iz sedmih razredov: KATJA ŠTURM in MATEVŽ HALANDER
- iz osmih razredov: DEJAN ŠMALC, RADE RAŠKOVIČ, LUKA LESKOVŠEK, BOŠTJAN GUŠTIN.

Za srebrno Stefanovo priznanje se nas je borilo 8, osvojila pa sta ga le Katja Šturm in Matevž Halander, ki sta se uvrstila na državno, torej na zlato Stefanovo tekmovanje. Čestitamo!

Meta Usenik, 7.b

Priložnostna znamka za Valentinovo Znamka ljubezni – lectovo srce

Vsako leto okoli Sv. Valentina izide v mnogih državah znamka, katere motiv je preprosto sporočilo o ljubezni. Je izredno priljubljena ne samo med zbiratelji znamk in mladimi, ampak vsem tistimi, ki nekomu ali pa kar svetu sporočajo, da jim je ljubezen ljubša od sovraštva.

S tem sporočilom v mislih smo tudi v Sloveniji letos prvič izdali znamko ljubezni in na njej izbrali za motiv lectovo srce, tradicionalno slovensko darilo pozornosti in ljubezni.

Andrej Zupan, 7.c

Dragi prijatelji!

Kadar se srečam z učitelji ali učenci grmske šole, je to srečanje s stariimi znanci in prijatelji, zato se ne čudite, da Vas tako ogovarjam.

Na Vaši šoli sem kot učiteljica slovenskega jezika in kot mentorica šolskega glasila Mladi ob Krki doživela mnogo lepih trenutkov in stala številne prijateljske vezi, ki so čvrste še danes. Najlepše so tiste z mojimi nekdanjimi učenci in posebej s tistimi, s katerimi smo z neverjetno zagnanostjo ustvarjali bogata šolska glasila in zanje prejeli številna priznanja.

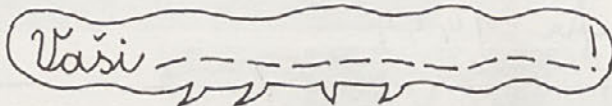
Zelo sem vesela, da nadaljujete to tradicijo. Čeprav pod drugim imenom, v drugačnem obsegu in modernejši izvedbi, ste v resnici naši nasledniki, ki nas niste izneverili, posebno ne v kvaliteti. Budno Vam sledim in sem ponosna na Vas. Čestitam Vam in Vašim mentorjem!

Hvala za Vašo pozornost! Mislim na prijetno srečanje z Vami v Pionirski knjižnici, na prekrasen šopek in na razglednico iz Bohinja, ki sem je bila še posebej vesela. Hvala za vsako poslano Najčo, ki jo preberem od prve do zadnje besede.

Naj Vam nikoli ne zmanjka volje za delo z Najčo! Ko boste zapustili osnovnošolske klopi, teh trenutkov ne boste nikoli pozabili. Spomini Vas bodo greli, kot zdaj grejejo mene in vse, ki so delali z mano.

Vse dobro Vam želim in Vas pristrčno pozdravljam.

Vaša Ivanka M.

Čajanka za vrstnike iz BiH

Učenci 7.b smo pripravili družabno srečanje za učence iz BiH, ki obiskujejo osnovno šolo za begunce v Šmihelu. Pobudo je dala slikarka Hilda Dugonjić-Mijatović, ki je v tednu izbirnih vsebin pomagala našim likovnikom.

Preberite, kaj je o srečanju zapisala naša gostja Zinka v njihov šolski časopis Školarac!

FLAUTA

Pozvani smo bili na koncert, na druženje u Osnovnu školu »Grm«. U početku sam bila začudena tim iznenadnim pozivom. (»Napokon je došlo vrijeme da se »probije« zona nepovjerenja«, pomislila sam.) Psihički sam se naoružala i stupila u učionicu punu radoznalih dječijih pogleda...

Koncert je počeo. Sonata za sonatom... A onda je na scenu stupila djevojčica duge plave kose. U rukama je držala instrument bakrene boje, sa mnoštvom uredno raspoređenih tipki – flauta. Svjetlost se odbijala o njene metalne dijelove i skakutala po polumračnoj prostoriji. Zastirala je. Zvuk se nježno razlio po nama. Unonula sam u misli...

Sjećam se... sjedimo u dnevnoj sobi. Na zidovima slike sa motivima daleke i hladne Rusije. Kroz prozor se probijaju zrake sunca. Ljeto je. Kristina uzima flautu i svira našu »himnu« – Love story. Pjevamo. Emocije i u pjesmi i u nama...

Prenu me razigran pljesak. Učionicom se razlijege ovacije: bravo, bravo! Opet sam na javi, u gostima u školi »Grm«. Tražimo još i djevojka sa flautom zasniva laganu i sjetnu melodiju...

Osjećam malaksalost, polako ustajem i odlazim u hodnik. Kao ptica sa slomljenim krilom spuštam se na pod. Zatvaram oči. Niz obraze mi klize suze.

Vraćam se među razdragane drugove i čestitam djevojci za divno muzičko veče, pri tome mislim na svoj grad i svoje prijatelje...

(Flauta je za mene postala simbol ljubavi i prijateljstva, i moja tajna i nježna veza sa domovinom.)

Pijanić Zinka, 8. razred

Razglednica prikazuje Novo mesto v 4 slikah: Novo mesto s starim lesenim mostom, Glavni trg s starim rotočjem, staro gimnazijo in grad Lym.

Dragi, dragi, dragi do-
pisniki,
hvala za list. Zbog nam,
zakaj ste bili izbrani za
naš list? Je glasilo.
Da te list izveščajemo, pa ti ve-
lečite - u reči ki in do-
pisniki. Za svoje veselje.
Pozdravljamo vas

Beanka Jurec

3 apr. 1994

Tekmovanja v znanju angleškega jezika se je udeležilo 31 učenec osmih razredov. Devet od njih je doseglo 90 % pravih rešitev nalog, in tako dobilo **bronasto priznanje**:

1. Sonja Jakovljevič
2. Saša Mongotič
3. Dejan Šmalc
4. Tina Hren
5. Andrej Tomeljah
6. Damjan Malnarič
7. Marko Bahovec
8. Karmen Štrbenc
9. Janota Dubravka

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE

V petek, 8. aprila, pa je bilo v Šentjerneju občinsko tekmovanje v znanju angleščine in trije naši učenci so tam osvojili **srebrno priznanje**. Našo šolo gredo zastopati na državno tekmovanje v Dolenjske Toplice.

Ti učenci so: Andrej Tomeljah, Tina Hren in Dejan Šmalc.
Čestitamo!

Maja in Saša, 8.b

Dan odprtih vrat v šoli za begunce

Tudi učenci šole za begunce iz BiH, ki imajo svoje prostore v Dijaškem domu v Šmihelu, so imeli dan odprtih vrat.

Usoda jih je prinesla k nam. Zapustiti so morali svojo domovino in v njej vse, kar so imeli radi. Pred dvema letoma še niso vedeli, kakšno je otroštvo brez miru, kako lepo je biti svoboden. V njihove najlepše dni življenja se je vrinila vojna. Tukaj je zdaj njihov novi dom. Tu hodijo v šolo, saj vedo, da je znanje tisto, kar bodo najbolj potrebovali, ko bodo stopili v svet odraslih.

Na kulturni prireditvi v četrtek, 14. aprila, so predstavili svojo likovno, glasbeno in plesno kulturo. Prikazali so, koliko jezikov se učijo, kako obvladajo naš jezik ipd. Imeli so tudi promocijo zadnje številke šolskega časopisa Školarac.

Zaželeli smo jim, da bi se jim uresničile vse sanje in da ne bi izgubili vere v boljši jutri.

M. Š.

Zmajčkov butik v Ljubljani

Prav gotovo vsi poznate slaščice Zmajčkovega butika, saj jih večkrat malicamo tudi v šoli. Učenci, ki obiskujejo kuharski krožek, učenci 6.b in tisti Najčani, ki smo imeli pri žrebu srečo, smo imeli priložnost, da si pobliže ogledamo, kako te slaščice nastajajo. Sicer nam je bila poleg tega obljubljena še degustacija slaščic, vendar smo namesto tega dobili samo krof.

V tovarni Zmajčkovega butika so nas peljali v zasteklene prostore, skozi katere smo dobro videli, kako nastajajo Zmajčkove slaščice. Ravno takrat so delali biskvite in torte; nismo pa videli, kako nastajajo krofi in žemlje, saj jih začnejo delati že v zgodnjih jutranjih urah, da jih potem sveže odpeljejo v trgovine.

Izlet smo zaključili s sprehom po Ljubljani.

Mojca Simčič, 7.c

Šolivalnice
pri spomeniku
v RIB ČEVEM
LAZU.

Ku, ku!

Šolski velikan
Imodiš ima
manjša stopala
kot Breščen!
Tu je dokaz.

NAJČANI
na izletu po
Ljubljani

Zasedanje
"parlamenta"
pri vaški
lipi v Vrbi

S ŠOLSKEGA

6. 1. – govorilne ure

7. 1. – 5. in 6. razred ocenjuje svoj uspeh,
7. in 8. razred izkazuje svoje dosežke

12. 1. – zbor šole za 3. in 4. razred, kateremu sledi zbor 1. in 2. razredov

21. in 22. 1. – v Topolščici seminar Agresiven otrok in mladostnik

3. 2. – skupni roditeljski sestanek staršev šestošolcev o šoli v naravi

7. 2. – dobrodelni koncert simfoničnega orkestra Novo mesto v telovadnici naše šole

8. 2. – kulturni praznik

12. 2. – veseli pričetek zimskih olimpijskih iger

14. 2. – Valentinovo

15. 2. – nori pust z enournim rajanjem v avli

17. 2. – osmarji trenirajo sive celice pri poskusnem preverjanju znanja slovenskega jezika

18. 2. – poskusno preverjanje znanja matematike učencev osmih razredov

28. 2. – objava razpisa za vpis v srednje šole

28. 2. – 6. 3. – zaslužene zimske počitnice

8. 3. – mednarodni dan žena

9. 3. – gledališka predstava za 1., 2. razred – Kraljevi smetanovi kolački

9. 3. – informativni roditeljski sestanek za starše in učence 8. razreda o vpisu v SŠ

11. 3. in 12. 3. – informativni dan za učence 8. razredov

12. 3. – občinsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje v Dolenjskih Toplicah

23. 3. – izlet v Zmajčkov butik izvrstnih slaščic

24. 3. – nagradni izlet novinarjev Najče po Gorenjski

25. 3. – šolsko tekmovanje znanja iz računalništva

31. 3. – ocenjevalna konferenca za razredno in predmetno stopnjo

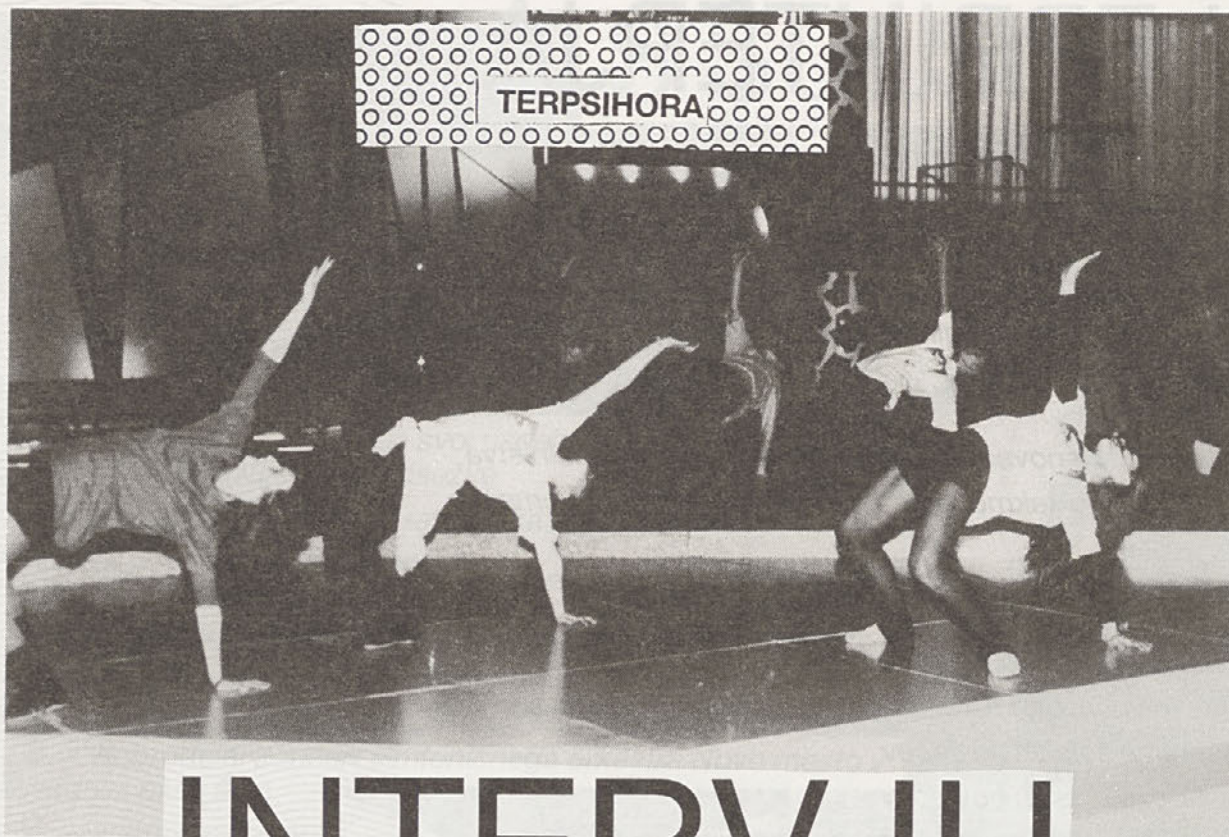
6. 4. – šolsko tekmovanje za bronasto Vegovo priznanje

8. 4. – občinsko tekmovanje v Šentjerneju iz znanja angleškega jezika

11. 4. – zbor šole za višjo stopnjo

TELEPRINTERJA

- 12. 4. – zbor šole za nižjo stopnjo
- 15. 4. – revija pevskih zborov v Domu kulture
- 20. 4. – srebrno Vegovo tekmovanje v Stopičah
- 22. 4. – ekskurzija 7.b razreda po sončni Gorenjski
- 21. 4. – predavanje psihologinje K. Lavš – Na poti k novemu razumevanju jaza in resnice o sebi
- 22. 4. – dan zemlje
- 22. 4. – regijsko tekmovanje v OŠ Center iz znanja računalništva
- 23. 4. – Občinsko tekmovanje iz znanja kemije v novomeški gimnaziji
- 26. 4. – izlet v Taborsko jamo in podelitev bralne značke učencem 5. razreda
- 27. 4. – 2. 5. – majske počitnice
- 4. 5. – naravoslovni dan 5. razreda
- 4. 5. – testiranje šolskih novincev
- 4. 5. – testiranje šolskih novincev
- 5. 5. – obveščanje učencev 8. razred. o omejitvi vpisa
- 5. 5. – predstavitev priročnika in del. zv. Naj jezik 3 – na SŠTZU
- 5. 5. – GOVORILNE URE OD 1. DO 8. RAZREDA
- 6. 5. – ekskurzija učiteljev biologije
- 6. 5. – podelitev zlatih Cankarjevih nagrad
- 6. 5. – občinsko in regijsko tekmovanje mladih tehnikov – OŠ Vavta vas
- 9. 5. – rok za prijavo učencev 8. razreda za preverjanje znanja
- 10. 5. – š. aktiv 3. in 4. razred – lik. vzg. – v zbornici
- 10. 5. – aktiv 2. razred – Opisno ocenjevanje – OŠ Grm
- 11. 5. – medobčinska revija PZ – Šentvid
- 11. 5. – aktiv za 1. razred – Opisno ocenjevanje – OŠ Stopiče
- 13. 5. – zaključna prireditev za 8 let BZ – Dom kulture
- 13. 5. – otvoritev Dolenjskega knjižnega sejma – tovarna Krka
- 14. 5. – občinsko tekmovanje v Veseli šoli
- 14. 5. – državno tekmovanje za zlato Vegovo priznanje
- 18. 5. – ekskurzija 4. razreda
- 19. 5. – 21. 5. – posvet Nadarjeni – stanja, problematika – Otočec
- 20. 5. – ekskurzija 6. razreda
- 21. 5. – državno tekmovanje iz računalništva
- 25. 5. – ekskurzija 7.d
- 26. 5. – tekmovanje Računanje je igra
- 26. 5. – srečanje mladih raziskovalcev zgodovine – Celje
- 26. 5. – TRENING UČITELJSKEGA ZBORA
- 27. 5. – TRENING UZ – RAVNATELJEV DAN
- 29. 5. – državno prvenstvo v Veseli šoli
- 31. 5. – PŘEVERJANJE ZNANJA UČ. 8. razreda – SLOVENSKI JEZIK

INTERVJU

Mladi imamo radi glasbo in ples. Večina se s plesom ukvarja le za razvedrilo, so pa tudi takšni, ki jim je ples postal osrednja dejavnost življenja. Takšna je Mojca Hotko, s katero sva se pogovarjali o novomeški plesni skupini Terpsihora.

– KDO JE USTANOVITELJ TERPSIHORE?

M. HOTKO: Ustanoviteljica društva Terpsihora je Marta Štamberger. (naša učenka naše šole, op. p.)

– KAKŠNO ZVRST PLESA PLEŠETE?

M. HOTKO: Plešemo sodobne plese, klasični balet in JAZZ plese. JAZZ plese poučujem jaz, starejše člane naše skupine pa poučujejo ljubljanski pedagogi in sicer sodobni ples in klasični balet.

– KDO JE KOREGORAF VAŠIH NASTOPOV IN KDO POSKRBI ZA KOSTUME?

M. HOTKO: Pri starejši skupini smo koreografinje vse, pri mlajših skupinah pa je koreograf pedagog. Trenutno sem to jaz, končno produkcijo pa bodo pripravili ljubljanski koreografi. S kostumi so večni problemi zaradi pomanjkanja denarja. Včasih smo jih same šivale, danes pa jih ne več, ker se ne spleča. Kupimo jih ali pa nam jih sešije šivilja.

– SO PLESALCI RAZVRŠČENI V SKUPINI PO SVOJIH TELESNIH ZMOGLJIVOSTIH?

M. HOTKO: Razvrščeni so po starosti, in sicer v skupine za osnovnošolce in odrasle. Najprej je seveda začetni tečaj, potem sledi nadaljevalni tečaj, v tretji stopnji pa plesalci pripravljajo točke za nastope.

– SE UDELEŽUJETE PLESNIH FESTIVALOV ALI TEKMOVANJ?

M. HOTKO: Pred kratkim smo bili na srečanju plesnih skupin v Mengšu, kjer so se predstavile starejše plesne skupine. V program pa nameravamo vključiti tudi mlajšo skupino.

– KJE SE PEDAGOGI IZOBRAŽUJETE? V TUJINI?

M. HOTKO: Marta Štamberger je trenutno v New Yorku, naši ljubljanski pedagogi so bili v Londonu in drugod po večjih evropskih mestih, drugače pa se izobražujemo na poletnih šolah in seminarjih.

»RADA DELAM Z LJUDMI«

– HVALA!

Predmetna učiteljica zemljepisa in likovne vzgoje Katja Petrič. Skoraj dve leti je učila na naši šoli zemljepis. Zamenjevala je učiteljico Vojko Cvitko Macedoni. Zdaj odhaja. Mi bomo pogrešali njen prisrčen nasmeš in prijaznost.

LIVIJA: Kako se počutite, ko odhajate iz naše šole? Kaj načrtujete?

K. PETRIČ: Na vaši šoli mi je bilo zelo všeč, zato imam tudi lepe občutke. Nimam nobenih posebnih načrtov. Verjetno bom odšla na drugo šolo.

TINA: Ste učence učili z veseljem? Ali so vam delali probleme?

K. PETRIČ: Z večino učencev sem se zelo dobro razumela, bilo pa je tudi nekaj izjem.

TINA: Kakšni so bili vaši občutki, ko ste prišli na našo šolo?

K. PETRIČ: To šolo poznam že od prej, ker sem kot učenka hodila vanjo. Moji občutki pa so prijetni.

LIVIJA: Kako so vas učenci sprejeli? Kako ste se počutili v kolektivu?

K. PETRIČ: Mislim, da so me učenci dobro sprejeli. V kolektivu pa sem se odlično počutila.

LIVIJA: Vaše področje je zemljepis in likovna vzgoja. Zakaj ste se odločili za tidve smeri oz. sploh za ta poklic?

K. PETRIČ: Za zemljepis sem se odločila, ker me to zanima in rada delam z ljudmi. Likovna vzgoja mi je pa zato všeč, ker rada nekaj ustvarjam.

TINA: Kateri so vaši hobiji?

K. PETRIČ: Rada berem knjige in gledam dobre filme.

LIVIJA: Kateri šport vam je všeč?

K. PETRIČ: Ukvarjam se najraje z aerobiko.

TINA: Kakšna zvrst glasbe vam je všeč?

K. PETRIČ: Všeč mi je stari rock.

LIVIJA MAJERLE in
TINA KRNC, 8.b

Mojca Simčič, Ksenija Vrban, 7.c

Rada delam
z ljudmi
in
ustvarjam

Branko smo spraševali o njenem življenju. Tako smo jo vprašali, kdaj in kje je začela pisati. Povedala nam je, da je začela pisati že med drugo svetovno vojno, ko je bila v ujetništvu. Napisala je svojo prvo knjigo Pod bičem, ki je bila izdana takoj po vojni.

Knjige, ki jih piše, so namenjene predvsem otrokom, vendar pa je Branka včasih pisala tudi novele in je začela pisati za otroke še takrat, ko je otroke tudi sama dobila. Vprašali smo jo tudi, koliko časa potrebuje, da napiše eno knjigo. To je bilo za njo težko vprašanje, povedala pa nam je, da je to odvisno od knjige same, da ideja za knjigo lahko pride v trenutku ali pa zelo počasi. Povedala nam je še, da so ji vseh mnogo pisatelji in pisateljice in tudi njihove knjige, vendar pa ji je med vsemi najbolj všeč pravljica Kdo je sešil Vidku srajčico. Branka je bila včasih tudi učiteljica, poskušala pa se je tudi v uredništvu, natančneje, bila je urednica Cicibana.

Omeniti velja tudi, da je Branka Jurca edina ženska v Sloveniji, po kateri je imenovana bralna značka in nato je zelo ponosna. Kljub visoki starosti Branka še vedno piše knjige in pred kratkim je v svojo zbirko dodala še eno knjigo z naslovom Vesele novice z zelenice.

Z zanimanjem smo prisluhnili tudi Ivanki Mestnik, ki nam je zanimalo, da se bo kmalu rodil njen prvi otrok v literaturi, t. j. knjiga z naslovom Iz dedove grape.

Novinarji Najče smo čestitali vsem: knjižničarki Slavki Kristan ob jubileju knjižnice, Ivanki Mestnik in Branki Jurci pa za knjigi, ki ju podarjata nam mladim. Poleg cvetja smo izročili Branki Jurca tudi najlepše želje ob njeni 80-letnici.

Tomaž Ferberžar, 7.b in
Matevž Harlander, 7.c

Sreda, 23. marca, je bila praznično obarvan dan, ker je v novo-meški Pionirski knjižnici potekala slovesnost. Pionirska knjižnica praznuje letos svojo 30-letnico, bil je tudi dan knjige in kar je najbolj pomembno, Pionirsko knjižnico sta na ta dan obiskali znana slovenska pisateljica Branka Jurca, ki je letos praznovala visok življenjski jubilej in Ivanka Mestnik, ki je bila učiteljica slovenskega jezika in urednica prvega grmskega časopisa Mladi ob Krki.

DVE NOVI KNJIGI IN DVA JUBILEJA

INTERVJU

PO ČAJANKI

Na družabnem srečanju z vrstniki iz BiH smo doživeli mnoge lepe trenutke in stekali prijateljske vezi. Mesec dni po prvem srečanju smo jih obiskali

Kakšni so vaši vtisi z našega prvega druženja?

Vsi: Naši vtisi z našega prvega srečanja so super. Zelo nam je bilo všeč, pa tudi presenečeni smo bili, da ste nas povabili. Skratka, imenitno je bilo.

Ali imate kakšne želje oziroma načrte za sodelovanje z nami za vnaprej?

Sedaj iščemo sponzorja za kakšen skupen izlet. Vendar, kot verjetno veste, je sponzorja zelo težko dobiti.

Lahko na kratko predstavite vašo šolo?

V šoli nas je približno 100 učencev in 13 učiteljev. Imamo osem razredov po en oddelek. V šoli bomo kmalu imeli knjižnico.

Vam je všeč Slovenija?

Zelo nam je všeč, saj je zelo lepa. Nekateri od nas smo tudi že poštovali po njej, z družino.

Se lahko predstavite?

8. r. Moje ime je Aida, prihajam iz Mostarja; rada pišem in rišem, pa tudi na plesni tečaj hodim.

8. r. Ime mi je Zinka, prihajam iz Banjaluke; rada igram tenis, odbojko, hodim tudi na plesni tečaj. učim se tudi govoriti različne jezike.

6. r. Moje ime je Alma, prihajam iz Vlasenice; rada plešem in delam ročna dela.

6. r. Ime mi je Denis, prihajam iz Doboja; rad berem in igram košarko.

5. r. Ime mi je Anto, prihajam iz Doboja; rad berem in igram nogomet.

5. r. Ime mi je Edis, prihajam iz Doboja; rad berem in igram nogomet.

Eva in Meta, 7.b

ČESTITKA

V Hvarstniku je bilo v soboto, 7. maja, tekmovanje plesnih parov v standardnih plesih. Plesalca plesne šole Vovk VESNA BAN in JURE iz 3. d sta zasedla 1. mesto. Čestitamo!

MATEVŽ HARLANDER, 7.c:
Zaželel bi, da bi podarila mir vsemu svetu, da ne bi bilo več vojne in da ne bi bilo orožja. Zaželel bi si, da bi se lahko spremenil v supermana in lahko pretepel vse orjake in težake, ki mi težijo. Nazadnje bi si zaželel največji računalnik na svetu, ki bi vseboval (SB, pentum, 64 bitov, 100 OMB RAMA 1, gigabajten hard disk, modern, cel ROM...)

SANDRA ILIČ, 6.a:

Če bi zlato ribico ujela, bi si zaželela, da bi se spremenila v kačo, da bi v šoli popikala vse tovarišice, ki mi težijo. Druga želja bi bila, da bi smučala tako dobro, kot je nekoč Mateja Svet. Moja tretja želja je, da bi se spremenila v radirko, da bi vso šolo poradirala.

MIHA LUKŠIČ, 6.b:

Če bi imel na voljo tri želje, bi si najprej zaželel, da bi se eno leto vozil z letalom. Ker občudujem podobe na kovancih, bi prosil ribico, da bi bil kdaj na enem od njih. Poleg tega bi rad odšel skozi črno luknjico in potem z raketo na dopust na veneto.

ANKETE

TINA BAJEC, 6.b:

Prosila bi zlato ribico, da bi mi darovala veliko hišo z veliko ljubkimi živalcami. Najbolj vroče bi jo prosila, da bi mi vrnila moji dve živalci, ki sta umrli. Zaželela bi si goro iz sladkarij, ki bi rasla in ne bi nikoli izginila.

URBAN PRESKAR, 6.a:

Če bi zlato ribico ujel, bi se zaželel, da bi v prihodnosti uspel in imel veliko družino, hišo in psa. Šel bi na antarktiko in tam preživel nekaj let s svojim psom. Postal bi raziskovalni novinar.

KATJA MARKOVIČ, 6.b:

Zaželela bi si, da bi s časovnim strojem odpotovala v zgodovino, kjer bi najraje naredila velik nered. Ker sem že od malega velika, bi rada nekoč postala žirafa. Sem zbiralka reklamnih plakatov. Rada bi imela največjo zbirko plakatov na svetu.

ANA STARIČ, 6.a:

Če bi imela na voljo tri želje, bi si zaželela tako težke možgane, kot jih je imel Lenin, da bi bila najpametnejši človek na svetu in bi se imenovala Einstein II. Želim si večno živeti v Disneyland-u, poleg tega pa želim posoditi glas mucku Silvestru v risanki Vesele melodije.

MATJAŽ RETELJ, 6.b:

Zlato ribico bi prosil, da bi me spremenila v voznika FORMULE 1. Obožujem pustolovske filme in bi rad igral v njih. Najprej pa bi zlato ribico prosil, naj me pelje v drugo galaksijo, da bi tam odkrival nova življenja.

RAČUNALNIŠTVO

Živio! Računalniški kotiček je spet izšel, vendar lestvice naj iger tokrat ni zaradi zelo majhnega odziva na našo akcijo, tako da bova od zdaj naprej opisala igro po lastni izbiri. Tokrat bo to igra FURY OF FURIES.

Igro Fury of the furies je izdala založniška hiša Kalisto. Tokrat je animacija vsaj tako dobra kot igra sama. Igra je na videz podobna Vikingsom, vendar videz vara, saj so Fury-ji veliko bolj dodelani. No, pa pojdimo k igri. Že v animaciji zveste, kaj se je Fury-jem zgodilo. Da se vam je pokvarila raketa, da ste padli na planet, na las podoben vašemu, in – kar je najhujše – hudobni Fury je ugrabil dobrega kralja. Da bi rešili kralja, se morate prebijati skozi puščavo, laguno, gozd, piramido, plezate po gorah..., vse do gradu, kjer vas čaka končni obračun. Vsak nivo ima 10 stopenj in tu je že prva in edina napaka programerjev, saj nimate opcije »spravi igro«, ampak računalnik avtomatično spravlja vašo igro vsakih pet stopenj. V igri imate štiri Fury-je, vendar vodite naenkrat samo enega, če pa potrebujete drugega, se nekako spremenite – prežarčite – v drugega. Prvi Fury zna streljati, drugi je razrahljane kamne, tretji zna plezati po vrvi, ki jo nosi s seboj, zadnji, četrti pa se zna potapljati in streljati za vse sovraže nevarne mehurčke. Vse to je slišati zelo preprosto, če ne bi bila igra arkadno-logična, tako da morate rešitev stopnje najprej izdelati. Če pa vas kaka nevarnost vseeno preseneti in vas, joj, ubije, potem prav simpatično umirate, vsi zakrpani in vaš izmoljeni jezik vam sega vse do velikan-skih stopal. Toliko o igri. Vendar ima igra še eno slabo stran – »požrešnost«, saj zahteva 9 Mb hard diska in procesor 386 z 2 Mb RAM-a. Ostale čare te simpatične igre pa odkrijte sami.

Matevž Harlander in Luka Pekolj, 7.c

MOJE ŠKOLJKE POEZIJE

(Moja osebnoizpovedna pesem v prozi s prostim verzom, rimo in ritmom)

Za dvanajsti rojstni dan sem dobila roman o Prešernu. Začela sem ga brati, vendar sem kmalu odnehala. Pred kakšnim letom pa sem se odločila, da bom roman tokrat prebrala do konca. In, glejte, zgodilo se je čudo! Roman mi ni bil več »brezvezen«, temveč zanimiv in ko sem se poglobila vanj, sem zaplavala v nove širjave, v nov svet.

Kar poistovetila sem se s Prešernom, še posebej takrat, ko je poskušal izraziti se v pesmih, a svojih čustev in občutij ni mogel preliti v poezijo. Takrat se mi je zdelo, da ga poznam, skozi čas in prostor so moje misli in moja občutja splavala k njemu, zdelo se mi je, da sva sorodni duši.

Tudi jaz, tudi jaz(!) imam težave s prelitjem svojih čustev, razmišljanj in paradoksov v svoje izdelke, pa naj bodo likovni ali literarni, zmeraj imam občutek, da mi ne uspeva.

V sebi nosim podobo nečesa tako lepega, zanimivega, pa mi nikoli ne uspe izraziti tega. Vidim lepo sliko, vem prečudovito zgodbo, ko pa jo prinesem na plan, se izgubi tisti čar, izmaliči se podoba.

Ne vem, ali je to zato, ker ima ta zgodba, pa četudi je preprosta, enostavna, le zame nek poseben čar in drugim ne bi pomenila nič. Morda pa je moj problem, da sem lena in če mi nekaj ne uspe takoj, skoraj zagotovo neham poizkušati, da bi mi uspelo, kajti če bi mi, bi bilo verjetno nekaj najlepšega na tem svetu. Vsaj jaz mislim tako.

Lahko pa tudi, da mi manjka globjih doživetij, npr. neuslišane ljubezni, tragične izgube bližnjega... Ker v glavnem berem romane, se predajam sanjarjenju o vseh teh prelepih čustvih, ki me še čakajo. Včasih pa se mi zdi, da nikoli ne bom občutila teh čustev, da so čustva le laž za idealiste. To se mi je zgodilo pred mesecem dni, ko je očetu postalo zelo slabo in sem čakala na rešilca, da mu pokažem pot. Sploh me ni skrbelo, da bi oče lahko umrl. Razmišljala sem o povsem drugih stvareh, še sama ne vem katerih. Sama sem se zgrozila nad seboj, kako neobčutljiva in sebična sem.

Vendar, če sedaj pomislim, se zavem, da sem očeta vedno poznala kot osebo, ki ni nikdar slabotna in zmore vse, zna vse, skratka, da je nekakšno božanstvo. Šele v zadnjem letu se začenjam zavedati, da je tudi on le človek kot jaz, razbijajo se mi iluzije o nekdanjih božanstvih, o očetu, o bratih, o materi, o odraslih na sploh.

To je lahko dobro, lahko pa tudi ne, saj veste vsaka medalja ima dve plati. Sedaj bolje poznam svet, a včasih sem se čutila zavarovana, saj sem imela trdne branike svoje vere v očeta. Sedaj pa se ti braniki rušijo in počutim se kot na tistih razmajanih visečih mostovih sredi orkana. Vsak hip lahko zgrmim v prepad, če me le malce zajame malodušje.

A glej, v naravi se vse spreminja in tudi to ne more trajati dolgo. Namesto porušениh branikov v meni vstajajo sanje, želje in upi za prihodnost.

Stopam po poti v življenje, a v meni ostajajo spomini na otroštvo brez težav, skrbi, brez morilskih vojn in ubijanja.

Dodatek k moji pesmi

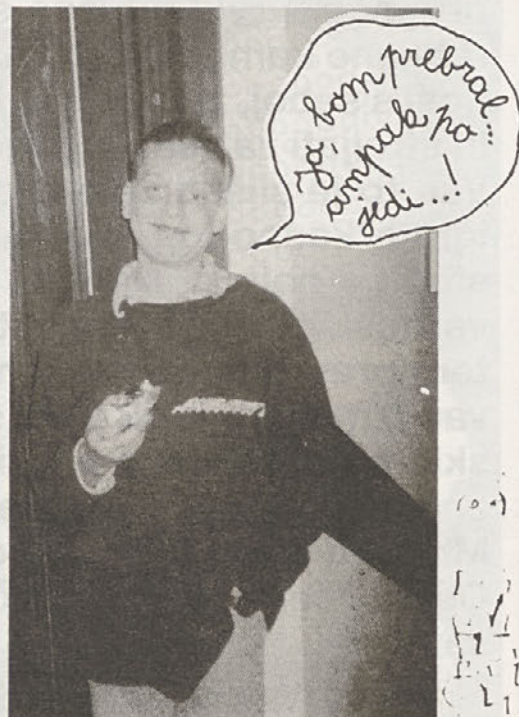
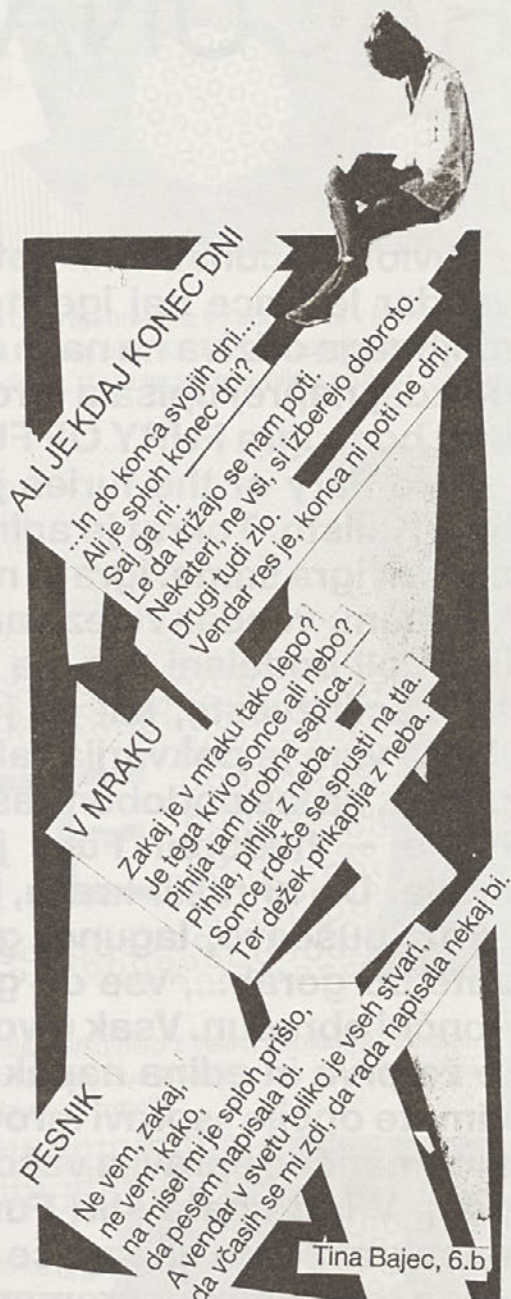
Nekateri v spomin na svoje otroštvo in dobro odraščanja hranijo spominske knjige z verzi, risbami. Tudi jaz sem pisala v te knjige (najbolj me je motilo to, da so se spominski verzi kar naprej ponavljali, zato sem pisala svoje, ne najboljše, vendar izvirne).

To naj bo moja spominska knjiga na moje vtise iz otroštva in dobe odraščanja, v katero zapisujem le jaz, in le vtise, ne dogodkov.

Petra Lipar, 8.a

P.S.

Naloga je bila napisana 12. 3. 1994 na tekmovanju za srebrno CP. Petra je na tem tekmovanju osvojila 1. mesto.

1/5 orig. lin.

NEVAR NOST

SB

Ljubezenska za deklice

Denis, Denis, dragi Denis,
le zakaj se skrivaš pred menoj?
Ker pa lušen si tako,
vate zaljubljenih je kar sto.
Na levo jaz,
na desno ti,
za naju skupne ni poti.
Spomin pa mi bo le ostal,
ljubezen pravo si mi dal!

Nina Šaruga, 2.b
Urška Berkopec, 2.b

POZDRAVLJENA, POMLAD

Mačice so zacvetele,
bele in zelene plašče vzele.

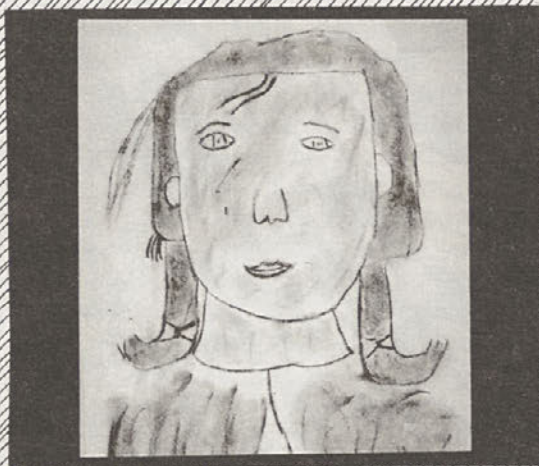
Lastovice, lepe ptice,
so se k nam vrnile,
saj potovanja dosti so imele.

Kdo drug prišel je
v naše kraje
kot pomlad prelepa.

Ta je zvončke posadila
in sonce nam vrnila.

Tina Radešček, 3.b

MALA

MIRA M. 3.4

N

DEDKOVE TEŽAVE

Dedek pravi, da težave ima
ker ga zob boli za dva.

Zakaj pa sladkarije je,
tega še sam ne ve.

Dedek se k zobozdravniku odpravi,
pri tem sanja o čisti Dravi.

Dedka hudo boli
ko zdravnik mu plombo naredi.

Ko domov se dedek vrača,
ga zadene dečkova frača.

NAROB SVET

V narobe svetu
čudne se dogajajo stvari.
Ptička jajca zvali v letu,
malček mamo že svari.

Psička kačo je skotila,
štorklja dete je previla,
žolna medveda je zvalila,
Francka polža je rodila.

Zana Fabjan, 4.a

JČČA

POMLAD

Spet prišla pomlad je v naše kraje,
in prinesla sonce, ptice in cvetlice,
spet nam bo lepo, toplo, ne mrzlo.
Šli bomo v gozd,
nabirali bomo cvetlice,
poslušali drobne ptice
in občudovali verice.

Nejc Smodiš, 3.b

Ljubekenska na deklice

Nekoč sem bila mala deklica,
 zaljubljenas v Ivana.
 Ko pa sem bila večja deklica,
 pozabila sem na Ivana.

Šteti Ljubodolniki, 2.b.
 Luxana Jančič, 2.b

Spomladanska

Spomladi je lepo,
 že ptički žvrgolijo
 in rožice cvetijo,
 otroci se je veselijo.

Otroci se igrajo
 in se radi imajo,
 ker pomlad je tu,
 trikrat juhuu.

Zala Križman, 3.b

BRONASTI VOJAK

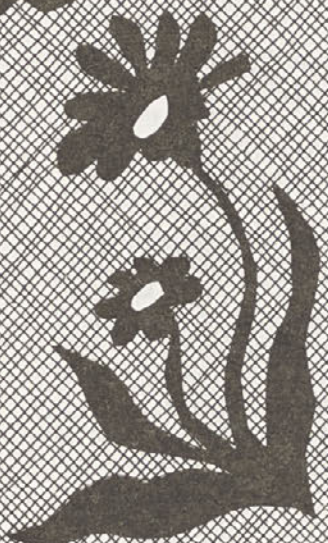
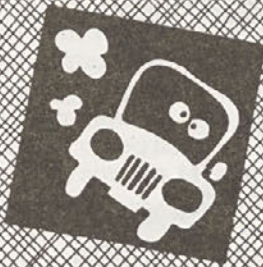
Kaj imaš, so vprašali otroci,
 v srcu, bronasti vojak?
 Mrtvo tišino,
 je rekel bronasti vojak.

Kaj imaš so vprašali otroci,
 v ušesih, bronasti vojak?
 Melodijo vojne,
 je rekel bronasti vojak.

Kaj imaš, so vprašali otroci,
 v mislih, bronasti vojak?
 Prelepo življenje,
 je rekel bronasti vojak.

Denis

OBLIKOVALA :
 BARBARA KRALJ

KAJ ŽELIŠ POSTATI?

Želim postati učiteljica. Rada bi učila v prvem razredu. Bila bi razredničarka in bi učila slovenski jezik ter spoznavanje narave in družbe. Z učenci ne bi bila preveč stroga. Pridne učence bi zmeraj pohvalila, poredne pa bi opozorila na vedenje. Kadar bi šli ven, bi se skupaj igrali in se veselili na svežem zraku. Imeli bi šolo z ocenami.

Sara Fabjan, 1.a

Ko bom velika, bi rada postala frizerka. Umivala in strigla bi lase ter delala moderne frizure. Že sedaj rada češem sestro Ines. Včasih se mi ne pusti, ker jo preveč cukam.

Suzana Berkopec, 1.b

Jaz bi bil po poklicu avtomehanik. Želim si avto porše. Popravljaj bi avtomobile, tovornjake in traktorje. Oblečen bi bil v kombinezon. Zaslužil bom denar. Imel bom psa čuvaja.

Jaka Špringer, 1.b

Pravljica o carju Saltanu

Tri dekleta pozno že pri kolovratih sede,
če bi carjeve bile žene,
kaj storile bi, si govore.

Kuhala prva,
druga bo tkala,
tretja pa carju sinka bo dala.

Pa jim prisluškoval je car,
te zemlje mogočni vladar, in najmlajši veli,
da se z njo poročiti želi.

A drugi dve
sta jezni obe.

Ko car se nekega jutra prebudi,
žena hčerko mu rodi.

A ko car zagleda to,
v njegovem srcu bilo je zlo.

Svojo hčerko in ženo je velel odgnati,
saj edino sina bil pripravljen je priznati.

Na stara leta ju klical je nazaj,
da imel bi enega otroka vsaj.

Nobeno dekle na svetu vsem
namreč več ni hotelo živeti s carjem tem.

Hči in žena raje ostaneta sami
in ne dovolita,
da car ju z lepimi besedami premami.

TEA TUŠEK, 4.6

Eva Plut, 4.a

POZABILA SEM NA MLEKO

Imela sem osem let. Očka in mami sta šla na koncert. Z bratom sva bila sama doma. Mami mi je naročila, naj skuham mleko. Iz hladilnika sem vzela liter mleka, ga nalila v lonec in pristavila na štedilnik ter prižgala plin. Naveličala sem se čakati, da mleko zavre. Odšla sem v dnevno sobo, kjer je bil brat. Gledala sva televizijo, ko nanedoma nekaj zasmrdi. Brat me vpraša: »Ti, kaj pa tako smrdi po sežganem?« Lopnem se po čelu. »Mleko!« Stečem v kuhinjo. Vse mleko je skipelo po štedilniku. Priteče še brat in dvigne pokrovke. »Kje je mleko?« »Na štedilniku.«

Začela sem jokati. Brat me je tolažil: »Vsakomur se to zgodi. Nehaj jokati.« Vzela sva krpo, očistila štedilnik in zdrgnila lonec.

Lenka Brezovar, 3.c

Naredila sem risbico

Bil je deževen dan.

To mi ni bilo všeč, zato sem sklenila, da narišem sonce.

Odšla sem v spalnico in vzela mamino šminko in list papirja. Z rdečilom sem narisala sonce in vrt. V jedilnici sem zaslišala trkanje. Vstopila je mamica. Hitro sem skrila list in šminko pod posteljo in stekla v kopalnico. Ko je bila mamica že pri vratih, sem se usedla na školjko, kot da lulam. Mamica je rekla: »Kaj delaš?«

Odgovorim: »Nič, lulam!«

Mamica je odšla v spalnico pospraviti posteljo. Pod posteljo je zagledala šminko in risbico. Razjezila se je: »Nina, kaj si naredila z mojo šminko?«

Odgovorim: »Jaz, nič. Samo sonček sem narisala.«

Mami pa reče: »O, ti packa!«

Nina Vehar, 3.c

V DEŽELI STRAHOV

Tiste noči nisem mogla spati. Pogledala sem po sobi. Sestre ni bilo v postelji. Pogled sem obrnila h grmskemu gradu. Nekaj se je svetlikalo. Bilo je prav strašljivo. Oblekla sem trenirko in odšla pogledat, kaj se dogaja.

Prišla sem ven. V nekaj minutah sem bila pri gradu. Iz za zaraščenega dvorišča, pri tolmu, sem zaslišala glasove. Splazila sem se bližje in ugledala nekaj strašnega. Ob ognju je bila zvezana moja sestra Sara, okoli nje pa polno duhov in strahov. Ko sem nekaj časa opazovala njihovo početje, je glavni duh spregovoril: »Pred tisoč leti smo iz tega ozemlja pregnali pošasti. V spomin na ta dogodek smo se tukaj ob tolmu zbrali, da proslavimo. To dekle bomo žrtvovali tolmu.« Pokazal je na mojo sestrico. Duhovi so mu navdušeno zaploskali. Dva izmed njih sta se pripravila, da žrtvueta Saro. »Stojte, stojte! Pustite mojo sestro pri miru!« Strahovi so se zakrohotali. A še v istem trenutku sem iz žepa potegnila baterijo, ki je s svojo svetlobo duhovom zaslepila oči. Hitro sem odvezala Saro in stekli sva domov.

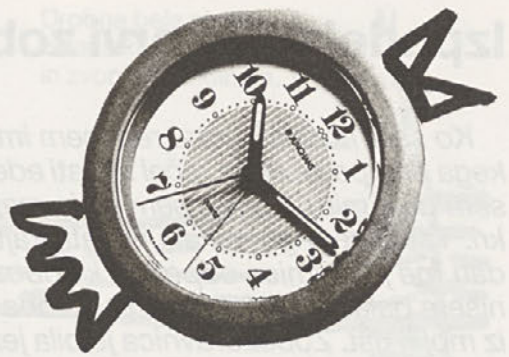
Vse se je srečno končalo. Zdaj vse noči pazim, da kdo iz naše hiše ne izgine kam z duhovi in strahovi.

Zana Fabjan, 4.a

SAMA DOMA

Ko sem bila stara štiri leta, smo stanovali v Gotni vasi. Bili smo podnajemniki. Med poletnimi počitnicami sem bila sama doma. Očka in mamica pa sta bila v službi. Postalo mi je dolgčas in sem se spomnila, da se grem igrati, da sem jaz mamica, moj mucek pa dojenček. Stekla sem na podstrešje, vzela nekaj plenice, pajackov in majceno kapico. Potem sem odšla ven in poiskala mucka. Obrnila sem ga na trebuh, ga začela zavijati v plenice in oblekla v pajacek. Na glavo sem mu dala majceno čepico. Toda mucek mi je pobegnil, da sem ga lovila po vsej vasi. Končno sem ga ujela in ga jezna odvela domov. Za kazen sem mu nalila vodo v mojo banjico in ga oblečenega vrgla v vodo. Mucek je ves moker hotel pobegniti, a mu ni uspelo. Vzela sem mamičino šminko in ga popackala po celi glavi. Ura je odbila tri. Pozvonil je zvonec. Mucka sem hitro skrila v drvarnico. Vstopila je mamica. Rekla je: »Mirjam, zdravo, kaj si počela danes?« Odgovorim: »Nič posebnega.« V tem pa je mucek začel mijavkati. Mamica je odprla drvarnico in zagledala mokrega in popackanega mucka. Vprašala me je: »Kaj si delala?« Odvrnem ji: »Jaz, nič.« Samo samo...« »No, kaj samo,« je rekla mamica. »Samo mucka sem umila, ker sem mislila, da je umazan.«

Mirjam, 3.c

UJELA SEM ZLATO PTIČKO

Nekega dne sem sedela na klopci pred hišo. V krošnji drevesa je nekaj zašumelo in se zasvetlikalo. Bila sem zelo radovedna, kaj je to. Odšla sem po lestev in spelzala po drevesu navzgor. Zagledala sem prečudovito zlato ptičko s čopkom na glavi. Prijela sem jo in jo odnesla na klopcu.

Začela je govoriti. Bila sem začudena in nisem mogla verjeti, da govori zlata ptička. Rekla mi je, da mi izpolni tri želje. Odpeljala me je v začarano deželo. Tam sem ji povedala vse tri želje. Prva je bila, da so čimprej počitnice, druga da dobim poletno obleko in tretja, da dobim kolo, saj bomo kmalu imeli izpit.

Zlata ptička me je odpeljala domov in mi za slovo podarila lepo zlato ogrlico. Izpolnila mi je vse želje. Zvečer nisem mogla zaspiti, ker sem še vedno mislila na zlato ptičko.

Nina Mrhar, 4.c

Izpadel mi je prvi zob

Ko sem hodila v 1. razred, sem imela še vse mlečne zobe. Nekega dne pa se mi je začel majati eden od njih. Tistega dne mu nisem dala miru. Majala sem ga in majala, dokler se mi ni prikazala kri. Takoj sem ga nehala majati, kajti bala sem se krvi. Naslednji dan me je mamica odpeljala k zobozdravniku. Zobozdravnice se nisem bala, ker je bila prijazna, zoba pa vseeno nisem pustila ven iz mojih ust. Zobozdravnica je bila jezna, ker nisem hotela odpreti ust.

Potem pa sta mi mamica in zobozdravnica skupaj odpirali usta, toda jaz sem obe ugriznila. Mamica je rekla, da me bo odpeljala v Žabjak in tisti hip sem odprla usta. Toda ne za dolgo, ker je zobozdravnica že pripravljala klešče. Bilo me je strah in sem za hipec zaprla usta. Ko me je mamica pogledala, se jih spet odprla. Medtem je zobozdravnica že pripravila svoje zobne klešče in se usedla na stol. Potem je hotela spuliti zob, ampak sem zbežala iz ambulan-te. Naslednji dan sem jedla kosilo. Ugriznila sem v meso in moj zob je bil zunaj. Tako sem brez zobozdravnice spulila svoj prvi zob.

Katja Papič, 3.a

Superpero

Nekoč je živela deklica Anja. Bilo ji je dolgčas. Oblekla se je in odšla ven. Hodila je po travnikih in zagledala veliko luknjo. Malo se je približala in videla jamo. Zanimalo jo je, kaj se v jami skriva. V jami je stala skrinja. Skrinja je bila že zarjavela in Anja jo je težko odprla. V njej je bilo samo nalivno pero. Vzela ga je in zbežala ven. Doma je poizkusila, kako piše. Ni hotelo pisati. Spustila ga je iz rok in pero je lebdelo v zraku. Začudila se je. Ni še videla kaj takega.

V šoli je pero samo pisalo in vse prav napisalo. Samo je računalo in pisalo tako dolge spise, da bi bilo dovolj za eno knjigo. Zato si je Anja rekla: To je Superpero.

Nina Mrhar, 4.c

ČISTO NORI PRIJATELJ

Nekega jesenskega dne se je v moj blok preselil Miha. On ni hodil v šolo. Dan in noč je hodil po zidovih bloka in po žlebovih. V stanovanju pa je mamo spravil ob živce zato, ker je v kuhinji spal na stropu. A zvečer je bral knjigo na tabli namesto v postelji, ravno tako je spal.

Nekega dne sta se mama in oče pogovarjala, naj bi kar hodil v šolo v prvi razred. Ko je Miha začel hoditi v šolo, je delal, kar se mu je zahotelo. Hodil je po stropu in celo bral na tabli. Tako je bilo vse do četrtega razreda. Nato se je malo zresnil, in tako ta fant Miha ni več spravljal mame, očeta in učiteljev ob živce.

Sonja Mijoč, 4.c

VAZA

Nekega sončnega dne je šla mama v trgovino. vprašala je, če imajo vazo. Prodajalec je odgovoril: »Seveda imamo, prav lepe so!« Kupila jo je. Pride domov in Alenka reče: »Joj, kako je lepa!« Vzame jo v roke in reče: »Joj, kako je težka!« Takrat se zgodi. Vaza ji zdrsne iz rok in se razbije. Prime se za glavo in potoži: »Kaj sem storila?« Mama pride v sobo in vidi, kaj se je zgodilo. Ker je bilo Alenki hudo, je mama ni okregala. Skupaj sta pospravili in mama je rekla: »Vidiš, Alenka, nesreča nikoli ne počiva!«

Katja Pust, 2.d

Zmeda na železniški postaji

V Ljubljani na železniški postaji je šlo vse prav. Razen enkrat. Takrat, ko je strojevodja zaspal. Ekspresni vlak, ki bi moral peljati v Novo mesto že ob sedmih, se ni premaknil že celi dve uri. Ljudje so čakali in čakali, ampak vlak se ni premaknil. »Joj, joj!« je vzklikal šef železniške postaje. Sestavil je skupino delavcev in se odpravil k strojevodji Francetu domov. Spraševali so se, kaj je zdaj to. Trkali so po vratih. France je skočil do stropa in padel ves v bolečinah na tla. »Kdo je?« je vprašal. »Šef železniške postaje!« France je hitro pogledal na uro in videl, da je zamudil. V strahoviti naglici se je oblekel in splezal skozi okno, ker se je bal šefa. Z avtom se je odpeljal do železniške postaje in srečno pripeljal ekspresni vlak do Novega mesta.

Andreja Mamilovič, 2.c

PRI ZDRAVNIKU

Nekega dne, ko sem bil majhen, sem dobil visoko vročino. Mamica me je peljala k zdravniku. Zdravnik me je pregledal, poslušal srce in pljuča ter pogledal v ušesa. Nazadnje je hotel pogledati še v grlo. Ko je vzel v roke žličko, sem mu prestrašeno rekel: »Samo ne v želodec!« Zdravnik se je zasmejal in me potolažil, da ne bo nič bolelo. Odprl sem usta in res ni bilo nič hudega. S seboj sem imel tudi medvedka in prosil zdravnika, da pregleda tudi njega. Zdravnik se je pošalil in ga zares pregledal. Predpisal je zdravila in vsi smo odšli domov. Očka se je zasmejal, ko sem mu povedal, da je bil tudi medvedek pri zdravniku. Pridno sem počival, jemal zdravila in se kmalu pozdravil.

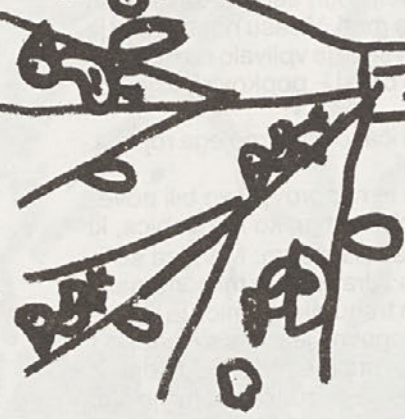
Uroš Babič, 3.a

IZŠTEVANKI

MALI
MUCEK
PRHA
PRASKA
KER
JE
NAŠEL
DVA
OKRASKA
PRVI
ZLAT
JE
DRUG
RUMEN
VIJA
VAJA
VEJA
VEN

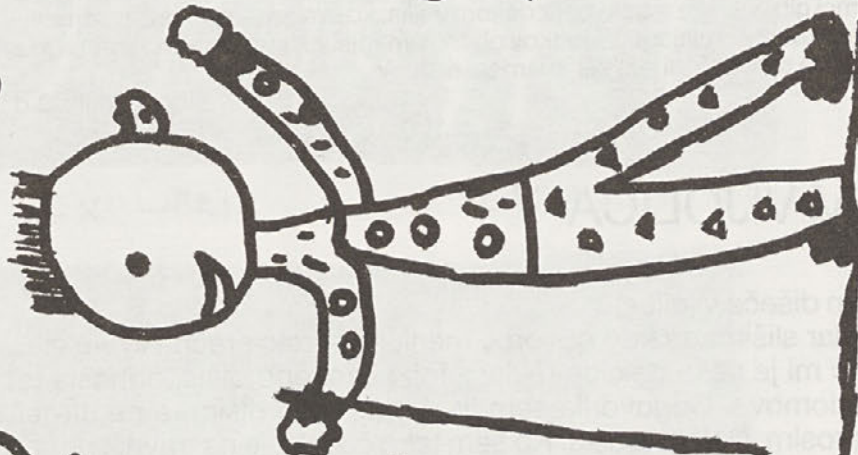
Drobna bela glavica,
zelena kapica
in zvoni cincincincin.

Nataša Djilas, 1.r
(zvonček)

Je velik, je bel, v njem
je pojoči odmev.

(GLASBENI TELEGRAM)

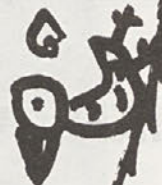

UGANKA

Hodi po ulici, klepeta z ljudmi.
Nosi torbo, v njej je veliko reči.

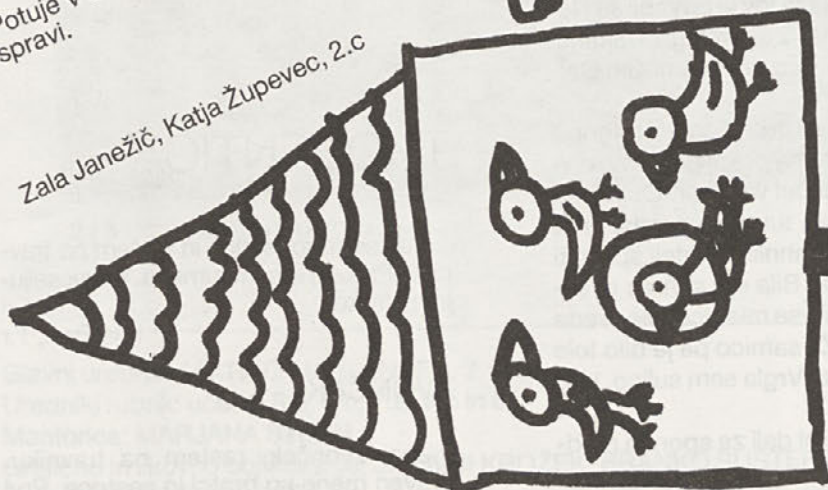
(POŠTAR)

Potuje v daljne kraje, z avionom ali ladjo, se nikdar ne ustavi, v nabiralnik se
spravi.

(PISMO)

Zala Janežič, Katja Župevec, 2.c

KRISTINA

MOJE ROJSTVO

Očka in mamica sta se odločila, da bi imela otroka. Ko sta se očkova semenčica in mamino jajčece združila, sem bil spočet jaz – Jure. Mamino oplojeno jajčece se je naselilo v maternici, kjer sem imel posteljico in sem bil zavarovan pred zunanjimi vplivi okolja. Za moj razvoj je skrbela mati. V času nosečnosti je morala paziti na svojo prehrano, počutje in napore. Vse to je vplivalo na moj razvoj. Vse, kar sem potreboval, sem dobival po tanki cevki – popkovini, ki je povezovala mamino in moje telo.

Očka in mamica sta preživljala srečne mesece pričakovanja mojega rojstva. Z veseljem sta urejala kotiček, ki bo namenjen meni.

Po devetih mesecih pričakovanja, zaskrbljenosti in naporov, ki so bili povezani z nosečnostjo, sem se rodil. Ponavadi otrok ob rojstvu, ko mu babica, ki pomaga pri porodu, prereže popkovino, zajoka. Jaz pa nisem. Mamica se je prestrašila, saj je mislila, da je kaj narobe. Babica in zdravnik sta mi pomagala, da sem zadihal in potem sem tudi jokal. Bil je srečen trenutek, mamica je od veselja zajokala. Vsega mehkega, utrujenega in modrega me je stisnila k sebi.

Zjutraj je mamico obiskal presrečni očka in skupaj sta me prišla pogledat. Z mamico sva ostala v bolnišnici še nekaj dni. Ves čas se je trudila, da me je čim bolj hranila, saj sem med dojenjem vedno zaspal. Z veseljem je opazovala vsak moj gib. Veselje sta skupaj z očkom delila, ko sva z mamico prišla domov.

Ko se zdaj spominjata dogodkov ob mojem rojstvu, sta še vedno srečna in z njima sem srečen tudi jaz, ker imam take starše.

Jure Zadnik, 3.d

SEM VIJOLICA

Sem dišeča vijolica.

Kadar slišim, da kdo govori o meni, sem zelo srečna in vesela. Nekoč mi je neka deklica rekla: »Joj, kako lepo dišiš, odnesla te bom domov.« Odgovorila sem ji: »Lepo, lepo dišim, a ne utrgaj me, prosim. Nato je odšla. Ko sem tako čakala, je na travnik pridrvel konj Koki. Rekel mi je: »Odmakni se! Mar ne vidiš, da treniram za tekmo?« Odgovorila sem mu: »Ne! Ali ne vidiš, da rastem tu?« Rekel ni nič več, samo obrnil se je in me zanalašč pohodil.

To je bil zame konec življenja.

Rebeka Kalčič, 2.b

VELIKI LOV

Tri, dva, ena, zdaj! Časovni stroj je izginil. Poletel je tri tisoč let nazaj, na kolišče Otrorogovcev.

Ostrorogi Jelen, najmogočnejši glavar na velikem jezeru, me je prijazno sprejel. Najprej me je pogostil in nato povabil na veliki lov. Na ta lov je povabil še Nekretnega Karpa, Udarnega Jalana, Vitorogega Ovna, Zagorelega Rakarja, Črnega Bora ter svoje sinove in hlapce. Le Turovcev ni bilo med njimi. Jih Ostrorogi ni maral.

Odpravili smo se. Splezali smo na drevesa in počakali, da so gonjači prigonili nekaj živali. Najprej so ubiti popadali veliki zobri, za njimi pa nekaj gamsov, divjih prašičev, volkov, srn, jelenov in risov. Od nekje je prišel velik tur. Ostrorogi Jelen je skočil z drevesa in se zapodil proti njemu. Tudi tur se je zagnal proti Ustrorogemu. Bil je hitrejši in je tura ubil. Vsi smo si oddahnili in hoteli splezati z drevesa. Takrat pa iz gozda prihlačata dva medveda. Bila sta samec in samica z mladiči. Jelenov prvi sin, Vztrajni volk, je postrelil vse mladiče. Medveda sta se razburila. Ostrorogova sulica je zadela samca. Za samico pa je bilo tole le preveč. Začela je tresti drevo, na katerem sem sedela. Vrgla sem sulico, ki je ubila medvedko.

Tisti dan smo se zelo pogostili. Ko sem odhajala, so mi dali za spomin medvedkine kremplje, zobe in kožuh.

Tri, dva, ena, zdaj! Časovni stroj je izginil. Poletel je tri tisoč let naprej, na moj dom.

Zana Fabjan, 4.a

SINICA

Sinička v vodi čofota,
ker plavati ne zna.

Sinička se bi utopila,
če je ne bi deklica rešila.

V gnezdú veselo prepeva,
vse jo s srečo navdeva.

Sinička zdaj vali,
v gnezdú ima jajčka tri.

Ko ptički se izvalijo,
tako j k soncu odletijo.

Mamica jim še naroča,
pazite, voda je deroča.

TROBENTICA

Jaz sem trobentica in rastem na travniku. Piskam in sem rumena. Razveseljujem otroke.

Lea Turk, 1.r

ZVONČEK

Jaz, zvonček, rastem na travniku. Zraven mene so bratci in sestrice. Prvi znanilec pomladi sem. Otroci me imajo radi.

Bojana, 1.r

1/4 ORIG. LIN.

EX LIBRIS

DRAGAN

2/3 ORIG. BARVNI LIN.

EX LIBRIS

IRENA P.

Glavni urednik: MATEVŽ HARLANDER, 7.c

Uredniki rubrik: učenci 6.a, 6.b, 7.b, 7.c in 8.b

Mentorica: MARJANA ŠTERN

Grafično in likovno oblikovanje: LIKOVNI KROŽEK, BRANKO ŠUSTER in JANKO ORAČ

Tisk: TISKARSTVO OPARA

Število izvodov: 500

Cena: 80 SIT

HOP-HOP-HOP

JURE, ALENKA in KATJA

(sprejem pri MAGISTRATU)

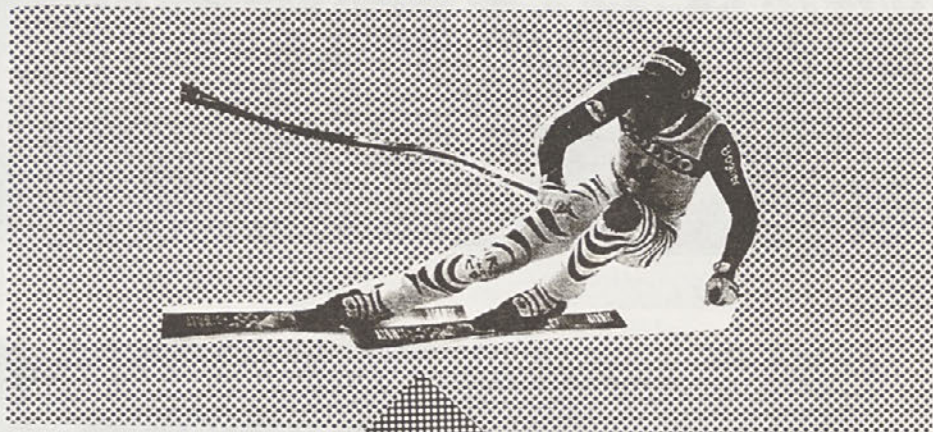
Da imamo Slovenci radi smučanje in da je večina Slovencev preživela teden ob zelo lepo pripravljenih olimpijskih igrah, se je videlo tudi v Ljubljani, kjer je okoli 10.000 ljudi pričakalo naše olimpijske junake.

Seveda sem šla na ta sprejem z veseljem, vzela sem dnevnik za avtograme in se veselila prihoda naših smučarjev. S sestro sva prišli malo pred napovedanim sprejemom, ker sva želeli biti čim bližje smučarjem. Tam so že stali trije avtomobili: za Jureta, Alenko in Katjo. Uspeli sva se preriniti bolj naprej, kar pa sva potem hudo obžalovali. Namreč ljudje so kar prihajali, vedno več jih je bilo in potem se nisi mogel niti premakniti.

Prišli so športniki in doživeli sprejem, kot ga že dolgo nihče ni. Ljudje so kričali, če so seveda prišli do sape. Ob tem navdušenju pa so športniki začeli metati klobuke.

No, iz te grozne gneče sem se srečno rešila, vendar mi ta sprejem ni ostal v lepem spominu.

Mojca Simčič, 7.c

Zimske olimpijske igre v Lillehammerju

Lillehammer 94 je bil zelo uspešen za slovensko smučarsko reprezentanco; kar tri olimpijske medalje so bile osvojene za Slovenijo. V ženskem slalomu je bron osvojila Katja Koren in v moškem Jure Košir, tudi bron. Slovenija se je predstavila v svetli luči in je imela tudi mesto na listi osvojenih medalj. Vredno je omeniti tudi naše biatlonce in skakalce. Skakalci na ZOI niso našli prave forme, biatlonci pa prave hitrosti. Po končanih ZOI je v Ljubljani naše olimpijce pričakovala množica ljudi.

Dušan Mandič, 8.b

Lillehammer '94

ŠŠD

ŠTIRIKRAT TRETJI JURE ZRIMŠEK

V zimskem obdobju je bilo veliko športnih tekmovanj. Meddrazredna tekmovanja v rokometu, košarki in odbojki še potekajo. V rokometu je bilo občinsko in področno tekmovanje za starejše dečke in deklice. Deklice so bile na občinskem drugo, fantje pa so zmagali in se z 2. mestom na področnem tekmovanju uvrstili na republiške četrtfinale. V atletiki je bilo marca dvoransko atletsko prvenstvo. Starejši fantje ter mlajši fantje in deklice so ekipno zasedli 2. mesto. Končana so tudi tekmovanja v malem nogometu, odbojki in strelstvu. V badmintonu je bila ekipa naše šole občinski prvak, na področnem pa tretja. V šahu so starejši dečki osvojili ekipno 1. mesto, mlajši pa 4. mesto v občini. H koncu gredo tudi tekmovanja v košarki. Starejši in mlajši dečki in starejše deklice so na občinskem prvenstvu zmagali, na področnem pa so deklice zasedle 2. mesto, fantje pa prvo.

ČESTITAMO!

DVORANSKO ATLETSKO PRVENSTVO OBČINE

V soboto, 19. marca 1994, so imeli atleti atletsko dvoransko prvenstvo občine. Atleti so se odlično izkazali in zasedli kar solidna mesta. V skupnem seštevku točk so osvojili 2. mesto. Medtem ko so se posamezno izkazali Matjaž Smodiš v metu krogle ter Dejan Šmalc, ki je skakal v višino in je skočil 170 cm, vendar je žal skakal izven konkurence in se mu rezultat ni štel. Sprinterji so zasedli tudi dobra mesta (npr. Boštjan Guštin in Karmen Šterbenc). Skakalci v daljino so se malo slabše izkazali in zasedli mesta ob koncu seznama.

Dušan Mandič, 8.b

NOGOMET

Nekateri učenci naše šole smo v soboto, 5. februarja 1994, odšli na občinsko tekmovanje v malem nogometu. Tekmovanje je potekalo v športni dvorani Marof. Igrali smo štiri igre proti Šmihelu 2, Mirni Peči, Otočcu in v finalu proti Šmihelu 1. Po prvi igri, ki smo jo izgubili z 2:0, smo zaingrali v naslednji veliko bolje s spremenjeno ekipo in zmagali s

6:1. Tudi tretja igra – proti Otočcu – je bila uspešna. Zmagali smo s 3:0. Četrto finalno tekmo, ki smo jo igrali proti Šmihelu 1, smo izgubili z 2:1, po zapravljenem penalu. Kljub temu smo se uvrstili v finale občinskega tekmovanja v malem nogometu.

Primož Abram, 8.b

Šestošolec Jure Zrimšek je med majskega počitnicami med petdesetimi vrstniki dosegel tretji najboljši čas v vožnji s kolesom in ponovno osvojil pokal.

Najča: Kdaj si začel trenirati kolesarstvo?

Jure: Trenirati sem začel pred tremi leti.

Najča: Kakšne uspehe si dosegel?

Jure: Lani smo bili na državnem ekipnem prvenstvu prvi, sam pa sem bil tretji. Letos pa sem bil na štirih dirkah štirikrat tretji.

Najča: Pri katerem klubu treniraš?

Jure: Treniram pri kolesarskem klubu Krka Novo mesto.

Najča: Koliko treniraš na teden in kakšni so ti treningi?

Jure: Treniramo skupaj 4 x na teden, sam pa trikrat na območju Novega mesta ter bližnje in daljne okolice.

Najča: Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

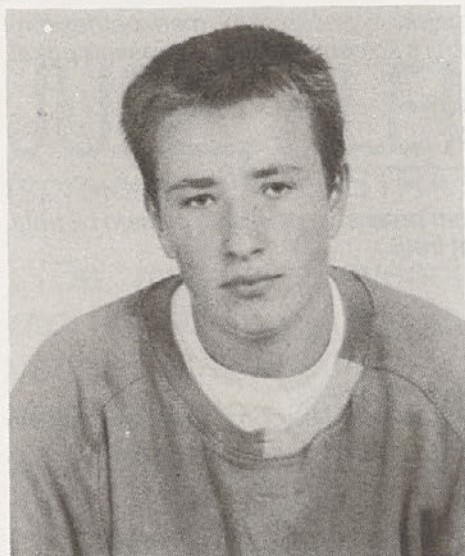
Jure: Do konca pokala Frutabela imamo še deset dirk, na katerih si želim uvrstitve med prve tri.

Najča: Želimo ti vleiko uspeha in da bi se tvoje želje tudi uresničile. Čestitamo za vse dosedanje pokale in dobre uvrstitve.

Ana Starič, 6.a

MATJAŽ SMODIŠ, KOŠARKARSKI AS

Matjaž Smodiš iz 8.b je največji učenec na grmski šoli, hkrati pa eden od dveh reprezentativcev iz Norvega mesta v košarki. Tudi v kadetski reprezentanci je eden boljših igralcev.

Pred začetkom kvalifikacij je imela kadetska reprezentanca nekaj pripravljalnih tekem. Dva dni po pripravi v Polzeli se je začelo zares. Prva tekma je bila s Švicarji 20. aprila v Polzeli, kjer je bil končni rezultat 53 točk za naše fante. Matjaž je igral enajst minut in dosegel štiri najst košev. Naslednja tekma je bila z Belgijci, že bolj resnim nasprotnikom, ki so izgubili tekmo z dvanajst koši razlike. Naš as je igral petnajst minut in dosegel pet košev, hkrati pa bil naš najboljši skakalec.

Na tekmi z Italijani je Matjaž že v prvem polčasu dobil poškodbo obraza. Kljub opraskanemu obrazu je naš košarkar pričel drugi polčas, v katerem so naši vodili do zadnje minute. Takrat pa si je Matjaž poškodoval gleženj in moral iz igre. Italijani so izenačili in prišli do podaljška, v katerem so zmagali.

Čestitati moramo Matjažu, ki je kljub poškodbam igral 27 minut in dosegel 20 košev ter bil najboljši strelec slovenske reprezentance.

Naši fantje so zasedli 2. mesto in se tako uvrstili v drugi krog kvalifikacij, ki bo avgusta letos. Želimo jim vso srečo!

Sošolci iz 8.b

*Brozen pomp, slava tega sveta,
kako vaju sovražim!*

HENRIK VIII., W. SHAKESPEARE

VERZI Z LECTOVIH SRC

*Samo tebe ljubim,
samo tebe poznam,
svoje ljubezni nikomur
drugemu ne dam.*

*Ljubim te, se hitro reče,
kar sledi, pa rado peče!*

*Vse veš, samo tega ne veš,
kako mi na jetra greš!*

*Potok teče tok tok tok,
jaz te ljubim cmok cmok cmok.*

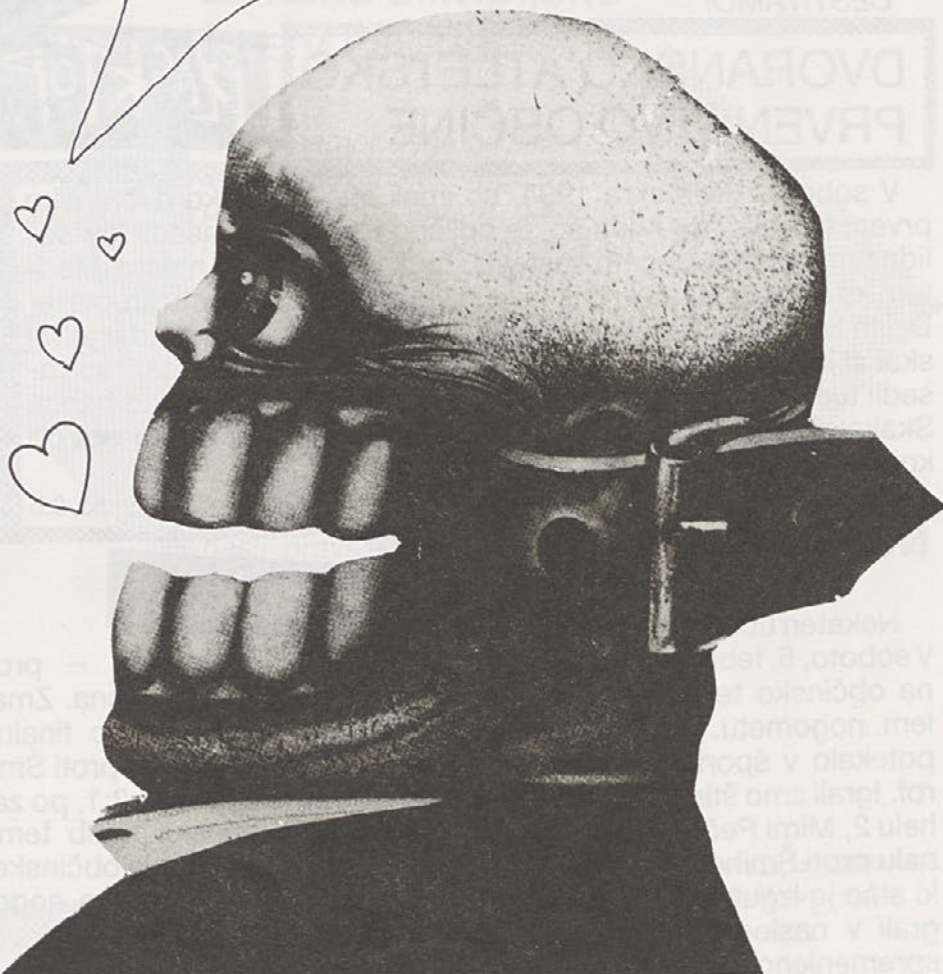
*Duša mi trepeče,
jezik mi molči,
srce preiščuje,
koga ljubiš ti?*

*Na šoli razsaja strašna
bolezen.
Ne veste? To je LJUBEZEN!*

*Ko si čevlje čistim,
vedno nate mislim,
zdaj raje nosim copate,
ker mi ni več mar zate.*

*Poljubčkov en vagonček,
vročih kot sonček,
nabitih kot kanonček,
ti pošilja tvoj bonbonček.*

*Pet minut sem te imela,
pa te je že druga vzela,
zdaj ne gledam za teboj,
pojdi solit se mestni boy.*

ALI TE JE POGOSTO STRAH?

NAJČIN TEST

Kako se vedeš v nenavadnih situacijah? Ti takoj začne srce utripati? Dobiš čuden občutek v želodcu? Ali te nič ne more spraviti s tira? Naš test ti bo pomagal pri odgovoru!

Ko prideš domov, so vhodna vrata le delno odprta.

- A. Očitaš si, da vrat pri odhodu niso dobro zaprl.
- B. Pozvoniš pri sosedih, ker se bojiš, da je kdo vlomil v stanovanje.
- C. Previdno in neslišno se splaziš v stanovanje.

Povabljen si na hišno zabavo. Starši so v skrbeh zate in ti branijo.

- A. Povabilo odkloniš.
- B. Povabilo sprejmeš, saj veš, da se znaš dobro braniti.
- C. Veseliš se zabave in sploh ne misliš na to, da bi se ti lahko kaj zgodilo.

Greš mimo hiše z zapahnjnimi okni. Od znotraj slišiš nenavadne glasove.

- A. Pozanimaš se glede hiše in njenih prebivalcev.
- B. Misliš si, da je v notranjosti zaprt kakšen človek, ki so ga ugrabili.
- C. O tem sploh ne premišljuješ in greš naprej mimo hiše.

Sam hodiš po ozki ulici in naenkrat opaziš, da se ti moško od zadaj vedno hitreje približuje.

- A. Pospešiš korak, da bi moški še vedno ostal za tabo.
- B. Stopiš na stran in ga spustiš, da gre mimo tebe.
- C. Hitro greš na drugo stran ceste.

Sediš s skupino zelo inteligentnih ljudi. Pogovarjajo se o stvareh, o katerih ne veš praktično nič!

- A. Sogovornike prosiš, da ti kakšno stvar pojasnijo.
- B. Poskusiš preusmeriti pogovor na teme, ki so ti znane.
- C. Nepristano se strašansko bojiš, da bi te kdo ogovoril.

Sprehajaš se ob morski obali. Nenadoma pa na poti pred seboj zagledaš precej veliko kačo.

- A. Pograbiš kamen in jo ubiješ.
- B. Obstaneš na mestu in jo pustiš, da se odplazi naprej.
- C. Hitro narediš korak nazaj.

Pelješ se po cesti. Za teboj pelje počasi policijski avto.

- A. Premisliš, kakšen prekršek si storil.
- B. Počutiš se bolj varnega.
- C. Za avto se sploh ne zmeniš.

Preden zaspiš, pomisliš:

- A. Upam, da me ne bo tlačila mora.
- B. Gotovo bom sanjal kaj lepega.
- C. Gotovo bom dobro spal.

Sam si doma. Naenkrat nekdo pozvoni na vratih in te prosi, če lahko telefonira, češ da je nujno.

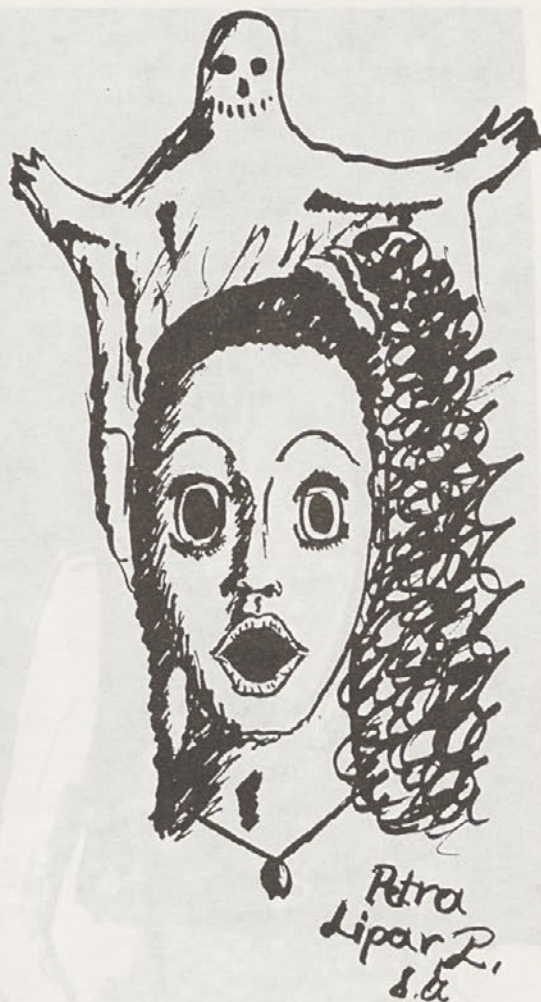
- A. Rečeš, da je telefon pokvarjen.
- B. Spustiš ga noter.
- C. Rečeš, da boš ti opravil telefonski pogovor zanj.

Predstavljaš si, da živiš v državi, ki jo redno pretresajo razne katastrofe (po-prave, potresi, vojne...)

- A. Nenehno te prevzema strah.
- B. Preseliš se kam drugam.
- C. Naučiš se vse, kar je potrebno storiti ob nesreči.

Lili Žagar in Mirna Pogačar

hahaha

Seštejte točke:

	A	B	C
1	6	2	4
2	2	4	6
3	6	2	6
4	2	6	4
5	6	4	2
6	4	6	2
7	4	6	6
8	2	6	6
9	2	6	4
10	2	2	6

REZULTATI:

58–78 točk

Tako popolnoma brez strahu si, da to že ni več normalno. Malce strahu ti ne bi včasih nič škodilo. Prevečkrat se zanašaš na svoj pogum in drznost, in tako včasih zaideš v precej neprijetno situacijo.

56–64 točk

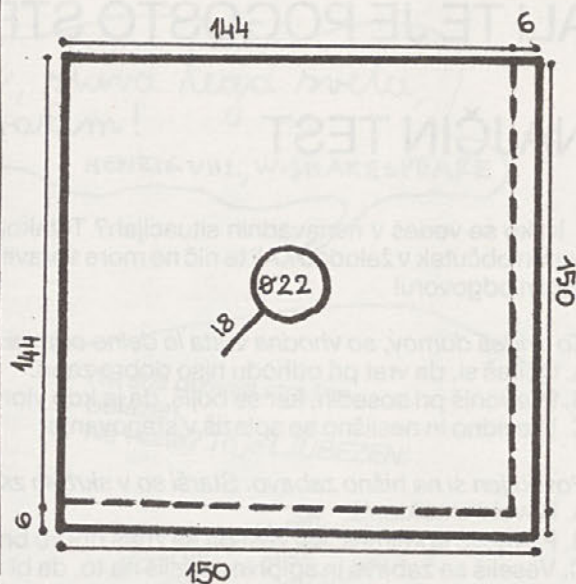
Svoje strahove lahko zelo dobro nadzoruješ. Še naprej tako!

34–44 točk

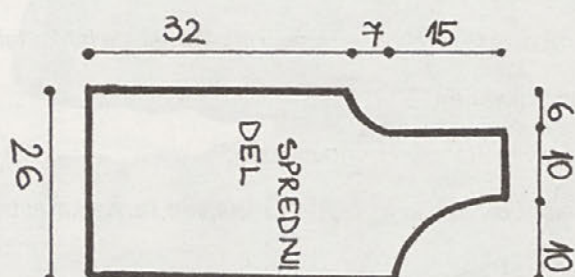
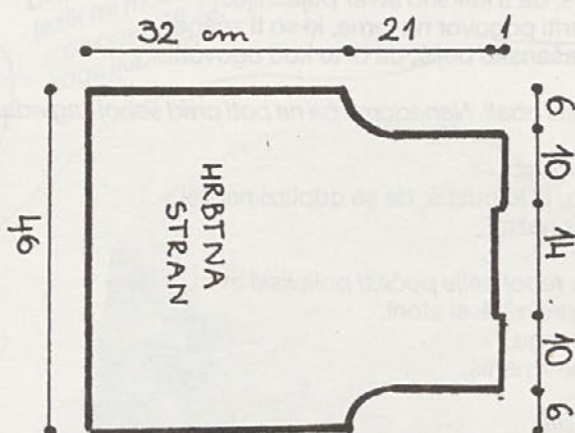
Pogosto se česa bojiš. Včasih upravičeno, velikokrat pa tudi brez razloga. Zaupaj v ljudi.

24–32 točk

Vedno potrebuješ nekoga, ki ti vliva pogum. Pomisli na nekaj, kar ti vliva pogum in se skušaj s svojimi strahovi čimbolj spoprijeti. Boš videl, sčasoma boš manj boječ.

MODA

DOLŽINO LAHKO SPREMI-
NJATE PO ŽELJI!

Ideja in oblikovanje: KATJA H.

HLAČE NA ZVONEC, BULERJI IN KRIŽ NA ŽAMETNEM TRAKU

Morda se ti je že večkrat zgodilo, da si bil v zadregi glede obleke ali pa nisi vedel, kaj bi oblekel kljub vedno novim modnim nasvetom in prepolni omari oblek. Morda ti bo lažje, ko te bova seznanili z dodatki in oblačili, ki se v tem obdobju pojavljajo, ne samo na modnih stezah, temveč tudi v vsakdanjem življenju.

Vse kaže, da se k nam vračajo 70. leta, namreč oblačila naših staršev se vse pogostejše nosijo med najstniki. Hlače na zvonec, ki jih kaj vestno uporabljajo tako fantje kot dekleta, kombinirane s popetimi temnimi puliji, niso med nami več nobena novost. Da ne bi bila kombinacija prepusta, jo obogatimo z daljšim usnjenim paščkom, na katerem visi obesek v razno barvnih odtenkih. V zadnjem času so se na površje pririli čevlji in škornji, bulerji, ki oponašajo klovnov stil. Veliko jih je visokih, lahko bi rekli, da so to vojaški.

Modni dodatki delajo modo, pravijo. Ideje oblikovalcev segajo predvsem v 70. leta; daljše ogrlice iz steklenih biserov ali križ na žametnem traku v globokem izrezu obleke. Primerna je tudi ruta ali 2 cm širok trak, na katerem je prišit svetleč biser. Na roke, ki so med najbolj izpostavljenimi deli telesa, pa tudi ne smemo pozabiti. Prstani, ki se odražajo na prstih, so lahko v raznih barvah kamnov ali drugega materiala, ki naj bo kar se da viden.

Če vas mika, da bi ostali v koraku z modo, se nikar ne sramujte oblačil, ki so vam všeč. Ne čakajte, da vas moda prehiti z novimi idejami!

Karmen in Petra, 8.b

KAJ ŠE ZAPOVEDUJE GOSPA MODA?

ČRNO VESELJE

Verjetno že veste, da je prišla črna barva spet v modo. ČRNA obleka je vedno zadetek v polno; bodisi da iščete vsakdanje oblačilo ali kaj bolj svečanega.

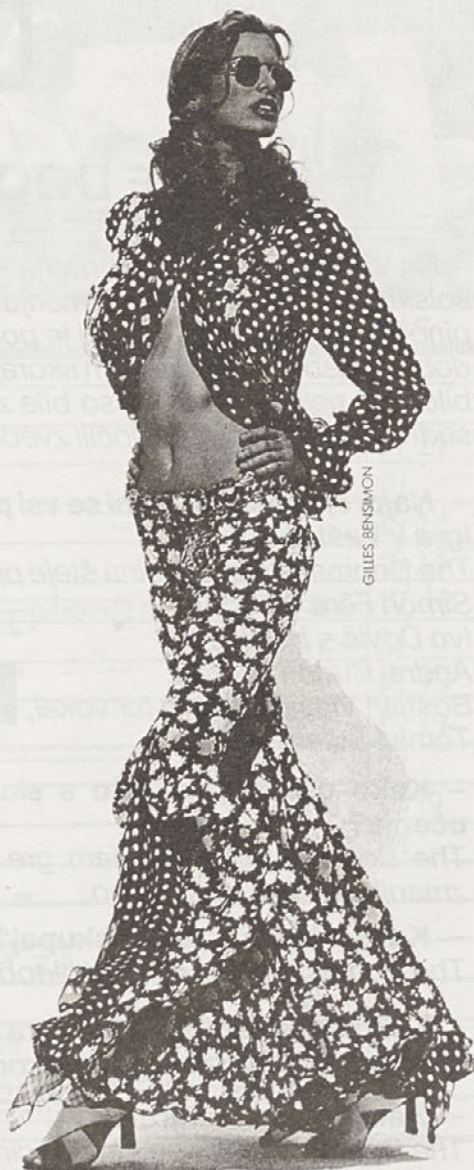
Dolga obleka naj bo največ 10 cm nad gležnjem.

Mini obleka naj bo okoli 10 cm nad kolenom. Torej se oblecimo v črno, pri tem pa bodimo široko nasmejani in veselo razigrani!

GRUNGE

V tem času pa je prišel v modo spet GRUNGE; če še ne veste, se v tem stilu oblačijo Peasli Jan, Alice in Chaina, Black Crower, Lenny Kravitz, Ajmoht (novomeška skupina) in Nirvana, na žalost sedaj brez Gusta Cobaina. Če hočete doseči originalni grunge, morate pobrskati po stari krami vaših staršev. Če kdo nima te možnosti, lahko kupi veliko oblačil v trgovinah. Umetnost te mode je le to, da več cunjic kombiniramo ali jih namečemo skupaj. Taka oblačila so lahko neohipijevska, romantična ali pa ciganska!

Majda Štangelj, 7.b

GILLES BENSWON

oblikovalec: KATJA M.

DO-RE-MI

THE DOOMS

Na Valentinovo – 14. februarja – smo učenci 8. b pripravili drugi šolski ples, ki je minil v znamenju žive glasbe. Povabili smo skupino The Dooms. Na dan, ki je posvečen ljubezni, so nas ogreli z dobro glasbo. Med njihovim skoraj tri ure trajajočim programom je bilo tudi nekaj skladb, ki so bile za zaljubljenca. O teh redkobe-sednih fantih smo se odločili zvedeti nekaj več.

– Najprej prosimo, če bi se vsi predstavili in povedali, kdo kaj igra v Vaši skupini.

The Dooms: Naša skupina šteje pet članov, in sicer igramo:

Simon Fent – bobne,

Ivo Dovič – bas kitara,

Andrej Budna – klavir,

Boštjan Vlasič – kitara ter vokal,

Tomaž Šulen – kitara.

– Kako usklajujete šolo s skupino? Imate dovolj časa za učenje?

The Dooms: Do sedaj nam gre še kar dobro, vendar pa nam zmanjkuje časa za skupino.

– Koliko časa že igrate skupaj?

The Dooms: Skupaj smo od oktobra lanskega oziroma 1993. leta.

– Kako ste se odločili ravno za ime The Dooms?

The Dooms: Inspiracija je prišla od profesorja angleščine.

– Kakšno glasbo igrate?

The Dooms: To glasbo ste v večini slišali na koncertu.

– Kakšne načrte imate s skupino?

The Dooms: Načrti s skupino so: posneti CD ali kaseto in turneja po Ameriki.

– Koliko koncertov – nastopov – ste imeli do sedaj?

The Dooms: Z Vašim vred smo imeli štiri nastope – koncerte.

– Kako ste zadovoljni s koncertom na naši šoli?

The Dooms: Koncert na vaši šoli je bil daleč najslabši, vendar bi bil lahko boljši.

– Kaj delate med prostim časom, ko niste s skupino?

The Dooms: Med prostim časom, ki ga ni veliko, se učimo, se vozimo s kolesom, pijemo...

– Kako ste se našli?

The Dooms: Člani skupine se poznamo iz osnovne šole.

Livija Majerle, 8.b

Maja Čučnik 8.b

Tina Krnc, 8.b

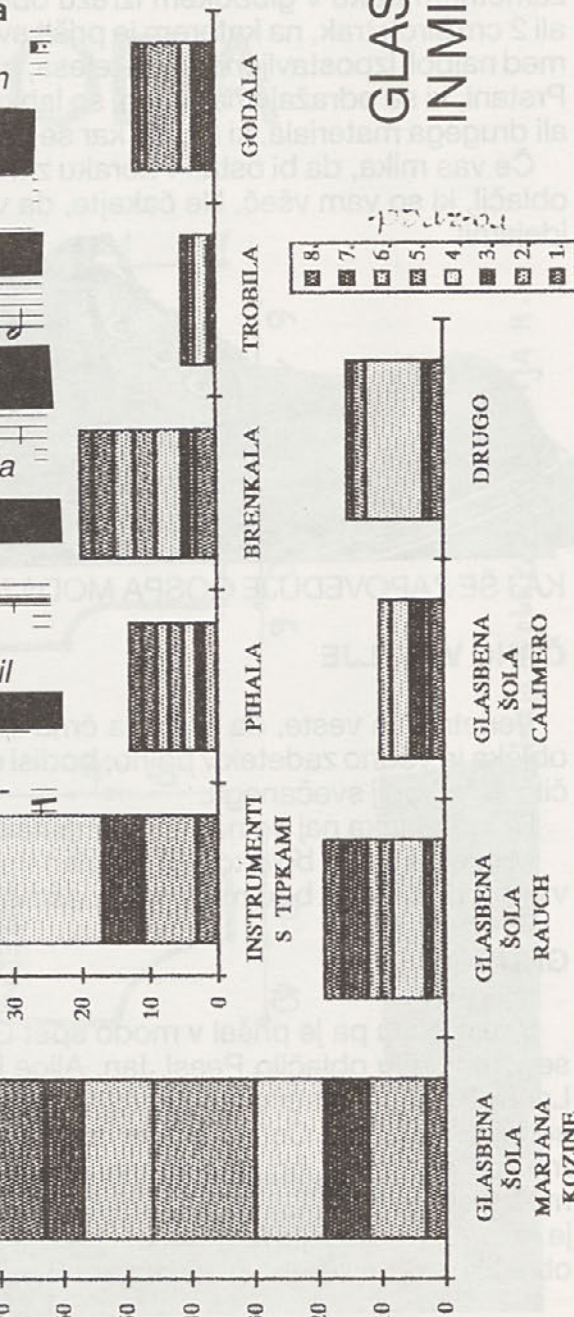
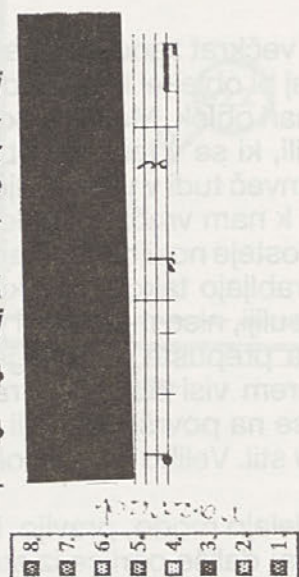
– Kakšna publika smo bili na koncertu?

The Dooms: Ni komentarja.

– Si želite še kdaj priti na našo šolo?

The Dooms: Seveda, na vašo šolo bi še prišli.

GLASBENA ŠOLA, INŠTRUMENTI
IN MI

Janja Vranešič, 6.a

FILM

[illegible]

Se je nad Slovenijo zopet pojavil NLP

V soboto, 15. 1. 1994, okoli pol deseti-
tih zvečer je očividka Tatjana K. v bližini
Ajdovščine opazila nenavaden pojav, ki
bi lahko bil celo NLP.

»Noč je bila čudovita, lahko bi rekla
celo prekrasna,« je dejala Tatjana.
Opazovala je nočno nebo, ko se je ne-
kako v črti zvezde severnice nenadoma
pojavi svetla kroglica. Sprva je mislila,
da gre za letalo, ki naj bi pristalo na lo-
kalnem letališču, vendar je zadeva le-
tela neslišno ter res z izredno hitrostjo
proti bližnjemu hribu Čaven. Leteči
predmet se je tik pred hribom ustavil in
za nekaj sekund obvisel v zraku, nato
pa se je z isto hitrostjo, s katero je prile-
tel, vrnil nazaj. Letel je v obliki črke V.
Nekako pred hišo opazovalke se je
predmet ustavil in se začel sukati okoli
svoje osi. Začel je tudi oddajati belo
svetlobo na prav nenavaden način,
nato pa se je usmeril proti Nanosu.
Predmet je nekaj sekund nepremično
lebdel nad Nanosom. Oddajal je
močno belo svetlobo, ki je začela po-
časi usihati, nato pa se je spustil na
drugo stran grebena. V tem trenutku se
je pokazala nova svetloba v obliki
stožca. Tudi ta pojav je bil kratkotrajen
(4–5 sekund). Vsi ti pojavi so trajali okoli
10 minut, verjetno še manj.

Očividka je že ugotovila, da ni šlo za
letalo ali helikopter. Je bila to plazma?
Da, če bi bil v bližini velik in močan dalj-
novod, bi bilo mogoče celo kaj takega,
vendar tako močne električne naprave
v bližini ni. Je bila kroglasta strela? Kot
je bilo že omenjeno, je bilo vreme jasno,
kroglaste strele pa se največkrat pora-
jajo ob nevihtah. Najbrž tudi ta razlaga
ne drži. Je opazovalka zamenjala neko
nebesno telo ali astronomski pojav?
Trajanje opazovanja in manevriranje
izključuje tudi to možnost. Morda pa je
pravilna najbolj preprosta trditev. Si je
gospa Tatjana vse skupaj kar lepo iz-
mislila? Morda. Najbrž pa ne bomo ni-
koli izvedeli, kaj je bilo takrat na nebu
nad Ajdovščino.

Matevž Harlander, 7.c

GRAFITI

Neverjetno, kako ti lahko ena
atomska bomba uniči dan!

UMRI MLAD, DA BOŠ LEP OKOSTNJAK!

Če bi bila vsa zemlja iz zlata, bi
se LJUDJE TEPLI ZA KEPO BLATA!

HI-HI-HI

UGANKE

ŠALE

Meh za smeh

MALI OGLASI

Nepovabljen pridem sam,
siliti se pa ne dam,
kdor me videti želi,
leže naj in zamiži.

(oaueds)

PRODAM: Hišo blizu Divjega gozda. Tuširanje ob močnem deževju. Stalni hišni ljubimci (pajki, podgane). Toplota možna ob požaru. Ljubezen v notranjosti hiše ni mogoča zaradi prevelikih vibracij.
ŠIFRA: Kvaliteta se spleča.

Dvanajst vej ima drevo,
vsako veja gnezda štiri,
sedem mladih se šopiri
v vsakem gnezdu.
Kaj je to?

(oto)

V razred stopi učitelj.
- Zdravo! (Učenci vstanejo.) Sedite, sedite. (Sedejo.)
- Tovariš, danes sem brez naloge.
- Ta teden te moram zaradi tega že petič kaznovati.
Kaj porečeš na to?
- Hvala bogu, da je petek.

- Zdaj si pa ti na vrsti, Lojze.
Povej mi, zakaj štoklje odletijo v Afriko.
- Tudi črnici morajo imeti otroke, tovariš.

ŽENITNE PONUDBE: Fant 1/65/15, brez obveznosti, z dudo in lastno posteljo želi po tej poti spoznati dekle podobnih lastnosti za skupno življenje. Če te oglas ne moti, se oglasi.
ŠIFRA: Čiste pleničke.

- Zdravko, tvoje spričevalo mi ni prav nič všeč.
- Meni tudi ne, mama. Veseli me, da imava enak okus.

ŽENITNE PONUDBE: Lonec želi spoznati pokrovko, ki bi ga dobro pokrila.
Biti zna zelo vrel pod visokim pritiskom. Pokrovka je lahko v sorodu z zajemalko.

ŠIFRA: Kosilo se kuha samo.

- Tovariš, ali se človek res spremeni v prah, ko umre?
- Res...
- Potem pa je pod mojo klopjo vsaj pet mrtvih.

RAZNO: V najem oddam 92-letno kuharico za dobo 34 let.
Zelo dobro obvlada komandiranje in ukazovanje s kuhalnico.
ŠIFRA: Kuhaj si pa kar sam.

Neva Vrčko, 6.a

- Tovarišica, zakaj ima moja Tanja cvek iz angleščine?
razburjeno vpraša mama na roditeljskem sestanku.
- Zato ker nižjih ocen nimamo, odgovori učiteljica.

Petra Lipar, 8.a

Škoda, da nisem malo večji,
ko bi mogel še to doseči,
vse bi reklo: Vidiš jelena?
Zdaj mu nisem še do kolena.

(rogač)

Naš hlapec črni – menda nož je,
po njivi hodi in jo orje;
a nima pluga, niha brane.
Mož moder je, kdor to ugane.

(kr)

Iz daljne dežele priletim
in kakor prijatelj s teboj govorim.

(owsid)

ČEMU SLUŽIJO UŠESA?

Učitelj razlaga človeško telo in vpraša:

»Čemu so nam potrebna ušesa?«

»Da lahko vidimo,« odvrne Peter.

»To je nesmisel. Z ušesi vendar ne moremo gledati.«

»To ne, gospod učitelj, toda če jih ne bi imeli, bi nam čepice zlezle na oči...«

PRAVILEN ODGOVOR

Med uro zemljepisa učitelj vpraša:

»Katero morje leži med vzhodno Azijo in Ameriko?«

Mučna tišina.

Čez nekaj časa učitelj sam odgovori: »Imate prav, to je Tihi ocean.«

Mojca G. 6.a

HOROSKOP

LEV, 23. 7.–23. 8. – Ne praksaj se tam, kjer te ne srbi. Pusti prijatelja na miru, ker je v stalni napetosti in se utegneta še spreti. S starši boš imel manjše težave, vendar ni razloga za strah. Vse se bo samo uredilo. Popazi malo na svoje znanje iz šolske snovi.

RIBI, 20. 2.–20. 3. – Ne glej samo zunanosti osebe. Pomembna je tudi duša in njegova osebnost. Kljub vsemu te čaka razburljivo poletje, z veliko novimi dogodivščinami in presenečenji. Spoznal boš prav zanimivo osebo, ki ti bo ugajala v vseh pogledih. Ne boš se ji mogel upreti.

STRELEC, 23. 11.–21. 12. – Tokrat tvoja puščica ne bo zadela tarče. Vendar te čaka presenečenje, Amorjeva puščica te bo zadela s čisto druge strani in te začarala. Obeta se ti prav zanimiva avantura.

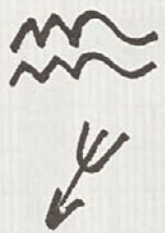
VODNAR, 21. 1.–19. 2. – Z vrčem se hodi toliko časa po vodo, dokler se ne razbije. Prijatelj bo posumil v tebe in odkril tvojo skrivnost. To zate ne bo nič kaj prijetno, zato mu skušaj pojasniti situacijo.

OVEN, 21. 3.–20. 4. – Zima in žalostni dnevi so za teboj. Pričelo se bo obdobje sreče in zadovoljstva. Kakor bo vzbrstela narava spomladi, tako boš ti pokazal vse svoje čare in očaral okolico. Učiteljem se boš še bolj prikupil. Z zdravjem bo vse v redu, kljub manjšim težavam.

TEHTNICA, 23. 9.–22. 10. – Nekdo te že dalj časa opazuje in se vrti okoli tebe, vendar ti tega ne opaziš. Malo bolj napni oči in se ozri naokoli. Če boš imel težave, se odkrito pogovori s prijateljem, kajti ta ti bo znal pomagati in svetovati. Vsak je sam svoje sreče kovač!

BIK, 21. 4.–20. 5. – Ne odlašaj s svojo odločitvijo, ampak jo brž povej staršem, ker bo lahko čez čas prepozno. Priлика zamujena ne vrne se nobena. Prisluhi prijatelju, saj ti bo to samo koristilo. Naredi vse, kar je v tvoji moči, da se boš počutil sproščeno.

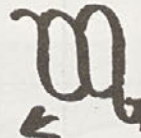
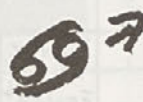
DEVICA, 24. 8.–22. 9. – Čaka te veliko neprepanih noči in lajanja v luno. Ne skrivaj čustev pred njo, saj tudi ona že vrsto noči zaporedni zatisnila očesa. Bodi bolj samozavesten in se ne meni za vsako kritiko, ki ti je namenjena.

DVOJČKA, 21. 5.–21. 6.
 – Ne glej samo na to, kaj ima drugi. Tudi ti lahko to dosežeš, vendar bo potrebna dobra volja in veliko truda. Ne jezi se, če te bo partner zane-marjal, saj je to le ena izmed njegovih igrvic, s katerimi bi rad pritegnil tvojo pozornost.

ŠKORPIJON, 23. 10.–22. 11. – Za zdaj pusti svoj strup na miru. Lepa beseda več zaleže. S prijateljem se skušajta pobotati. Poletna sezona ti obeta veliko sreče in zadovoljstva s samim seboj. Privošči si počitek, kar bo pozitivno vplivalo na tvoje zdravje.

RAK, 22. 6.–22. 7. – Če boš osamljen, pojdi k prijatelju, ki te bo znal razveseliti. Ne vzemi si k srcu neuspeha, ampak glej na vse dobre stvari, ki si jih uspel uresničiti. Malo bolj posveti pozornost zdravju, ki visi na nitki.

KOZOROG, 22. 12.–20. 1.
 – Tvoje življenje bo spomladi postalo pestrejše in bolj zanimivo. Spoznal boš veliko novih ljudi in z njimi sklenil prijateljstvo. Proti koncu pomladi boš doživel ljubezen na prvi pogled. Oseba bo skrivnostna, vendar se bo splačalo poizkusiti.

S KNJIŽNIH POLIC

Slovar in enciklopedija

V prejšnjem mesecu so se na knjižnih policah pojavile mnoge zanimive novo izdane knjige, kot sta npr. **SLOVAR SIMBOLOV** in obsežna enciklopedija o **NARAVI**. Knjigi, ki sta nedavno izšli, pripovedujeta o lepoti narave in bogastvu simbolov. Knjiga **Narava** je bila izdana pri založbi ZDS. Opisuje rastlinski in živalski svet osrednje Evrope. Prikazuje slikovite pokrajine od Nizozemske do Slovenije in od Baltika do Jadrana. Zajema tudi prostranstva stare celine. Zelo slikovito opisuje najrazličnejše živalske in rastlinske vrste. Knjiga **Narava** je izvrstni priročnik o našem okolju, med tem ko **Slovar simbolov** zajema vse simbole starih plemen. Sam simbol izraža spoznavna znamenja, podoba in pomen. Simboli so tudi stalni spremljevalci našega življenja. V **Slovarju simbolov** je natančno nakazano spreminjanje simbolov glede na kraje in običaje. V geslih, ki jih ponuja knjiga, je opisan privlačen in zanesljiv pogled v bogastvo simbolov. Knjigi sta zanimivi in polni novih spoznanj.

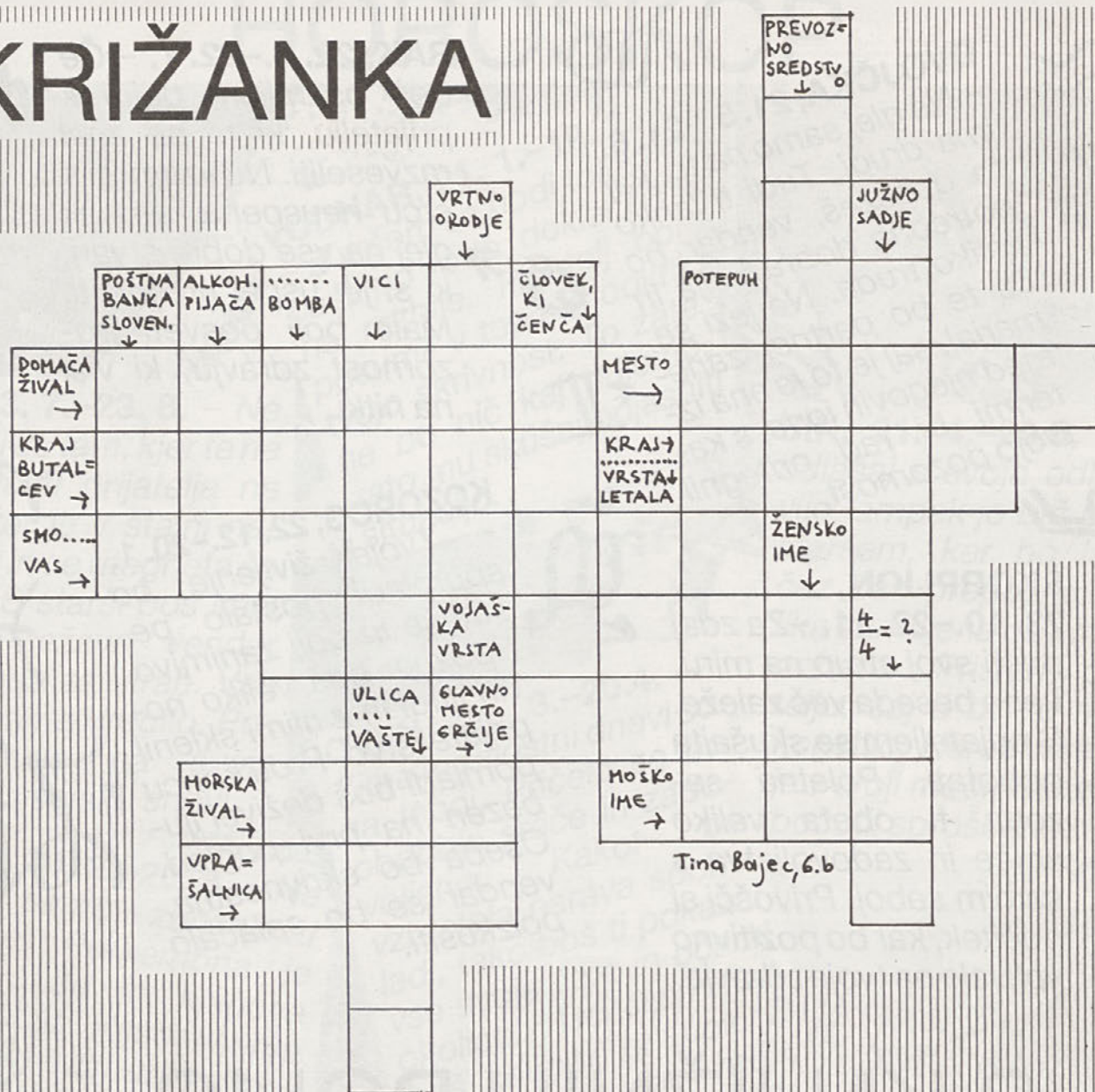
TINA in LENA, 6.b

IBIS JE INKARNACIJA TOTA, BOGA USTVARJALNE BESEDE, ZAŠČITNIKA ASTRONOMOV, RAČUNOVODIJ, ČARODEJEV, PADARJEV IN VRAČEV... SIMBOLIZIRA VSAKRŠNO POŽETJE PRAKTIČNEGA RAZUMA, NE IZOĞIBA PA SE ISKANJA POMOČI PRI EZOTERIČNIH SPOZNANJIH...

Petra Liparčič, 8.a
 oblikovala

KRIŽANKA

NA ZBIRNEM RAČUNU ŠT. 52100-740-031-31182- ZA DOGRADITEV ŠOLE SMO S PRISPEVKOM STARŠEV DO 6. MAJA ZBRALI PO POSAMEZNIH ODDELKIH NASLEDNJE VSOTE (STARŠEM, KI IMAJO VEČ OTROK V RAZLIČNIH ODDELKIH SMO VPLAČANI ZNESEK ENAKOMERNO PORAZDELILI PO ODDELKIH ZA VSAKEGA OTROKA):

ISKRENA HVALA VSEM STARŠEM, KI STE DAROVALI.
AKCIJA ŠE POTEKA. SEZNAM DONATORJEV BOMO OBJAVILI V NASLEDNJI ŠTEVILKI.

SREDSTVA STARŠEV ZA DOGRADNJO ŠOLE NA ZBIRNEM RAČUNU
PO RAZREDIH - UPOŠTEVANA PLAČILA DO 6. 5. 1994

1. A 21.000,00 SIT	3. A 30.500,00 SIT	5. A 7.500,00 SIT	7. A 11.500,00 SIT
1. B 47.000,00 SIT	3. B 26.500,00 SIT	5. B 14.500,00 SIT	7. B 30.500,00 SIT
1. C 11.500,00 SIT	3. C 17.800,00 SIT	5. C 19.100,00 SIT	7. C 35.078,00 SIT
1. D 16.000,00 SIT	3. D 9.800,00 SIT	5. D 14.500,00 SIT	7. D 11.500,00 SIT
2. A 21.500,00 SIT	4. A 5.500,00 SIT	6. A 25.500,00 SIT	8. A 25.600,00 SIT
2. B 52.600,00 SIT	4. B 30.500,00 SIT	6. B 16.500,00 SIT	8. B 13.500,00 SIT
2. C 9.500,00 SIT	4. C 16.500,00 SIT	6. C 27.000,00 SIT	8. C 11.500,00 SIT
2. D 38.760,00 SIT	4. D 28.500,00 SIT	6. D 32.760,00 SIT	8. D 2.500,00 SIT
			SK 682.498,00 SIT

Ravnatelj:
Marijan Špilgr

Tina Bajec